

Sió

la revista d'Agramunt
i de la Ribera

www.revistasio.cat · redaccio@revistasio.cat

Núm. 703 · Any LIX · Setembre 2022

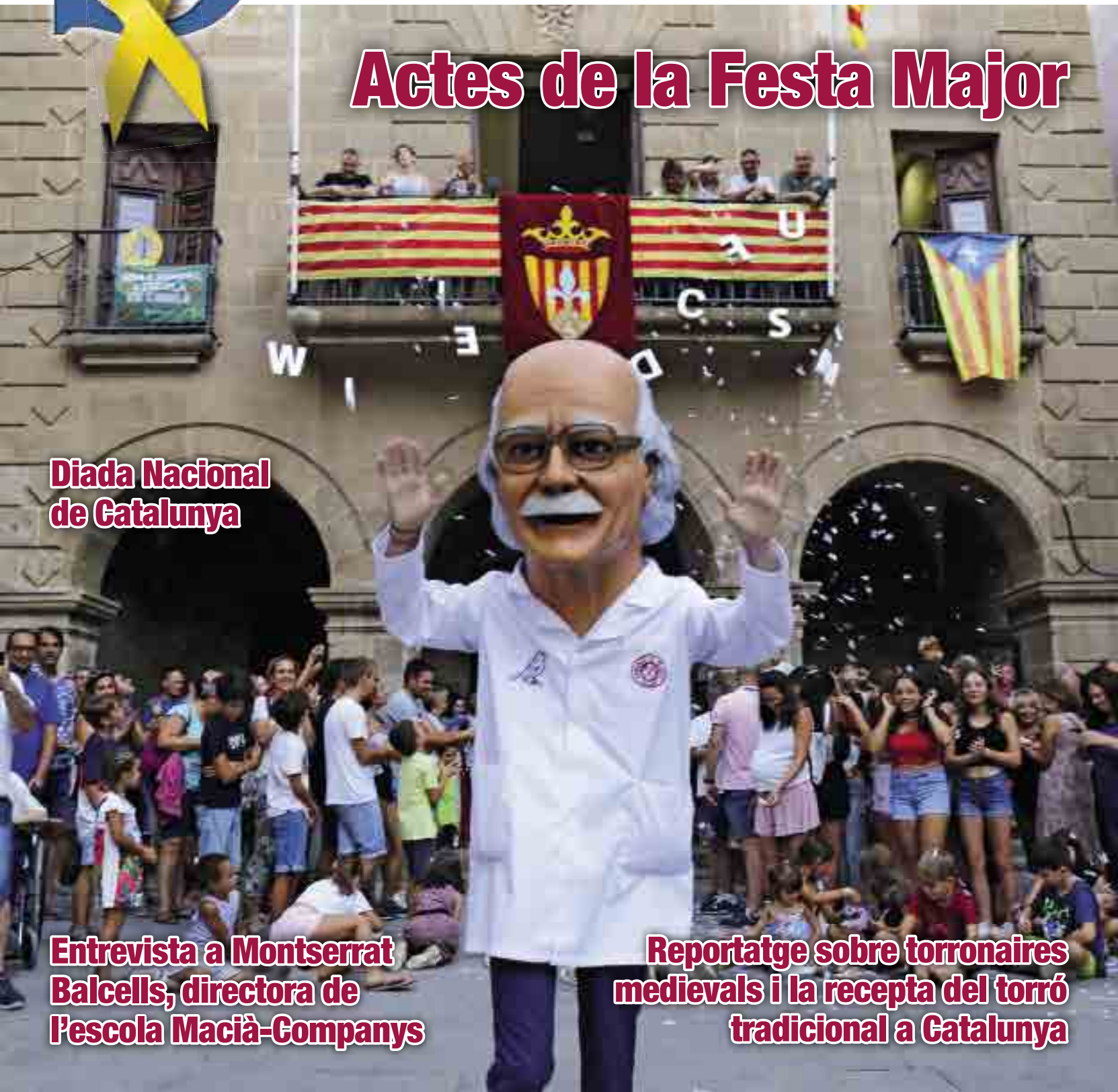

Actes de la Festa Major

**Diada Nacional
de Catalunya**

**Entrevista a Montserrat
Balcells, directora de
l'escola Macià-Companys**

**Reportatge sobre torronaires
medievals i la recepta del torró
tradicional a Catalunya**

PORTADA:

El divendres de la Festa Major, després de la Dansa de Canuts a la plaça de l'Església, l'Ajuntament va presentar "Lo Viladot". Es tracta d'un nou capgròs dedicat a Guillem Viladot dins dels actes de celebració del centenari del seu naixement. Amb "Lo Viladot", junt amb "Lo Guino" presentat ara fa quatre anys, la nostra vila disposa actualment de sis capgrossos i quatre caparrons.

(Foto: Josep Rovira)

Editorial..... 3 Instagram..... 37

ACTUALITAT

Fets del mes

- Diada Nacional de Catalunya..... 5
- Manifest ANC 6
- Ofrena Floral de les entitats..... 8
- Manifest de l'Ajuntament..... 10
- Festa Major 11
- Pregó de la Cobla Jovenívola..... 12
- Presentació del nou capgròs "Lo Viladot"..... 23
- Procés participatiu 23
- Cicle Racons. Fem safareig..... 24
- La tempesta 25
- Residència de creació - Lo Niu 25
- 7a campanya d'excavacions a la necròpolis d'Almenara 26
- Piragüisme..... 26
- Mor Àngel Velasco..... 26

ESPECIAL CENTENARI GUILLEM VILADOT

- Viladot i la psicoanàlisi 29
- Guillem Viladot en el record..... 30

ENTITATS

- ANC: Hem tomat per vèncer! 33
- IGP: L'Àngel, el Sr. Velasco..... 35

OPINIÓ

La botera

- Per què hi vaig anar?..... 39

Escudella barrejada

- La llet i els productes làctics 41

Els lectors escriuen

- Ha passat un àngel..... 42
- La Parròquia fa festa per partida doble 44

ENTREVISTA

Montse Balcells Pons

- Directora de l'escola Macià-Companys..... 46

REPORTATGE

Origen dels torrons

- Torronaires medievals i la recepta del torró tradicional a Catalunya 53

ENSENYAMENT

Finestra educativa

- Benvinguts al curs 2022-23! 59

COL-LABORACIONS LITERÀRIES

El conte

- Mart..... 61

ESPORTS

- Club Futbol Agramunt..... 63
- Escatxics..... 64
- Futbol Sala..... 67
- Bàsquet Agramunt Club..... 68

GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS

- Manteniment? On? És necessari? No cal?..... 71
- Impredictibles, incertes i imprevistes: les pluges del nou clima 73

L'AJUNTAMENT INFORMA 74

ALMANAC 77

LLEURE

- Amenitats..... 79

L'OBJECTIU DEL ROBERT 81

LA CALAISERA 81

L'ÀLBUM 83

sumari

5 a 10

La Diada d'enguany va tornar a recuperar la normalitat després de dos anys de pandèmia. Els actes a la vila es van poder tornar a fer a la plaça de l'Onze de Setembre.

Ampli reportatge dels actes de la Festa Major, que aquest any també tornava a la normalitat. La gent en tenia ganes i hi va participar massivament.

11 a 23

Fa cinc anys vam votar

La repressió durant tot aquest temps no s'ha aturat i encara continua. S'ha doblat i interpretat la llei a conveniència per tal de condemnar, multar i castigar fortament tots els que van fer possible la votació d'aquell primer dia d'octubre.

El dia 1 d'octubre farà cinc anys que vam votar. Una majoria d'agramuntins va anar a les urnes per manifestar que volia una Catalunya republicana i lliure. Arreu del Principat es va votar i prou sabem tots que la resposta de l'Estat Espanyol va ser violenta, desmesurada i indigna d'un estat democràtic. El govern del president Rajoy, el Rei Felip VI, la policia i la guàrdia civil, la majoria dels partits de l'arc parlamentari del Congrés i del Senat, els jutges i fiscals i els principals mitjans de comunicació van unir-se per aturar els anhels catalans.

D'això farà cinc anys el proper 1 d'octubre. De llavors ençà hi ha hagut un càstig dur i continuat envers Catalunya i els catalans. L'Estat no va pair que una part del territori

volgués independitzar-se així com tampoc no va pair el ridícul que va fer davant de tot el món. Tanmateix la repressió durant tot aquest temps no s'ha aturat i encara continua. S'ha doblat i interpretat la llei a conveniència per tal de condemnar, multar i castigar fortament tots els que van fer possible la votació d'aquell primer dia d'octubre.

El pitjor del cas és que la repressió segueix fent via. És veritat que, després de tenir una part del Govern català i la presidenta del Parlament tancats a la presó prop de tres anys, el govern de Sánchez va indultar els principals presos polítics amb la condició que no reincidissin i una llarga inhabilitació. Però amb això no n'hi ha prou. Encara hi ha a l'exili el president de la Ge-

neralitat, consellers i polítics, condemnats i judicis pendents. Es va demanar l'amnistia, però a Madrid no en van voler ni sentir parlar. I com que qui dies passa, anys empeny i alguns partits catalans voten amb als socialistes, no es posa solució a la qüestió.

El mes de desembre de 2017, *Sió*, com altres publicacions, va col·locar a la capçalera un llaç groc en suport als presos, exiliats i represaliats de l'1-O. Aquest llaç groc l'hem mantingut fins ara perquè creiem que la repressió continua. Mentre segueixi, el mantindrem en record a tots els perseguits, encausats, condemnats i exiliats.

CRÈDITS

Redactor en cap: Joan Puig. **Redactors:** Ramon Bernaus, Anna Bertran, Josep Bertran Mitjavila, Vítor M. Cabral, Margaret Palou, Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Josep Rovira, Anna Santacreu i Rosa Maria Sera. **Col·laboradors:** Serafina Balasch, Ricard Bertran, Virgínia Costafreda, Jaume Cots, Trini Manzano i Robert Penella. **Responsable pàgina web:** Ramon Bernaus Vila.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988 ■ Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989 ■ Torronaire d'Honor 2004
Pregoner Festa Major d'Agramunt 2007 ■ Premi Culturalia 2007 ■ Premi Victorina Vila 2018

Imprimeix: Impremta Barnola, SL - Dipòsit Legal: L-138-1964

Redacció i Administració: C/ Ensenyament, 17 - Apartat de Correus, 10 - 25310 Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 46 € - Número solt: 4,30 €

Per a subscripcions i anuncis: Vítor M. Cabral. Tel. 672 68 47 19

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a *Sió*, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arriben a *Sió*, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) fins el dia 6 del mes en curs.

Lidia Martorell Soldevila
Núm. Col. 4483

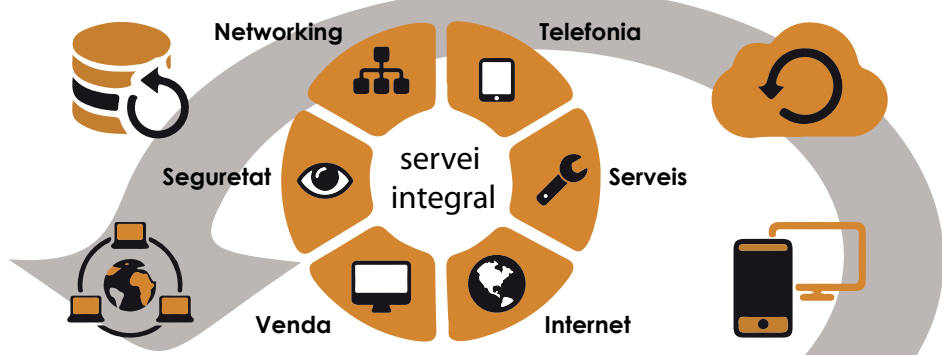
Francesc Miret Badia
Núm. Col. 7266

Horari: de dilluns a dijous, de 8 a 20
divendres, de 8 a 14

ODONTOLOGIA
I N T E G R A D A
CENTRE DE LA RIBERA DEL SIÓ

Oferim els tractaments d'oclusió i articulació, estètica i cosmètica dental, cirurgia bucal i implants dentals, odontologia conservadora i preventiva, odontopediatria, ortodòncia, pròtesis dental i periodòncia.

Av. d'Agustí Ros, 5, 1r, 2a - Tel./Fax 973 39 01 40 - **AGRAMUNT**
clinariberadelsio@infomed.es www.centresodontologiaintegrada.com

72dpi :: C/Clos, 21 - 25310 - Agramunt - Lleida :: Tel.: 973 390 660 :: Email: info@72dpi.cat

JOHN DEERE

www.vicensmaquinaria.com

FONDARELLA · MANRESA · TERMENS · TORRES DE SEGRE
VALLS · VILAFRANCA DEL PENEDES · AMPOSTA

info@vicensmaquinaria.com · 973 60 04 50

Diada Nacional de Catalunya

JOSEP ROVIRA

Vista general de la plaça Onze de Setembre. A baix, la Cobla Jovenívola tocant *Els Segadors*.

JOSEP ROVIRA

Es actes commemoratius de la Diada Nacional de Catalunya van començar la vigília dia 10 amb la recuperació de la caminada al Pilar d'Almenar, tal com s'explica en un desglossament a part.

Aquest any l'acte commemoratiu de la Diada va recuperar la tradicional ubicació a la plaça Onze de Setembre, els dos darrers anys es va haver de canviar la ubicació a la plaça de l'Església per adequar la celebració a les mesures de seguretat establertes per ▶

Manifest ANC

Tornem-hi per vèncer: independència

Vam lluitar l'Onze de Setembre. I vam lluitar, votar i guanyar el Primer d'Octubre. La nostra lluita està arrelada des de fa segles en una força que ha trencat i trencarà totes les cadenes: la llibertat.

Farem la independència perquè formem part d'aquest anhel universal de llibertat. L'1 d'octubre de 2017 ens ensenya el camí per fer-la efectiva. I siguem-ne conscients: la majoria de nacions han necessitat diverses confrontacions per vèncer les metròpolis, i si vam vèncer una vegada, hi tornarem fins a la victòria definitiva.

La potència gegantina de l'acte de votar, unida a la lluita no violenta a gran escala, va desbordar democràticament l'Estat espanyol i va superar la brutalitat policial. La violència es va girar en contra d'Espanya i va situar la independència de Catalunya a les portades dels mitjans de comunicació d'arreu del món. Al migdia el Govern espanyol va haver de retirar els guàrdies civils i policies per la vergonya internacional de la seva agressió contra votants pacífics.

Per això ens cal mirar l'horitzó amb esperança. Tornant a impulsar el moviment popular que ens va portar a la victòria: la gent de les consultes populars per la independència, la gent dels Comitès de Defensa del Referèndum (CDR), i tot el substrat social i polític nacional d'aquest país. Gent ferma, sense fissures.

Ens cal preparar des d'ara un nou embat per la independència. I atès que, ara per ara, els partits autoanomenats independentistes no s'hi sumen, haurem de trobar nous camins

i seguir l'exemple de moviments no violents per la independència com Gandhi a l'Índia.

Caldrà corregir els errors de fa cinc anys. L'errada més transcendent va ser no defensar la independència i considerar Espanya un estat democràtic amb el qual es poden negociar els drets nacionals de Catalunya. Amb un conflicte polític d'aquestes dimensions, qualsevol altre estat de tradició democràtica hauria intentat una solució pactada, com a Escòcia o el Quebec. Però el Regne d'Espanya no té aquesta tradició democràtica. Perquè reté Catalunya sense el consentiment dels seus ciutadans.

Els partits independentistes s'han acomodat a les institucions. Després de la victòria independentista, malgrat l'aplicació del 155, a les eleccions de desembre de 2017, van sotmetre's a les ordres de la justícia espanyola de no invertir el guanyador a les urnes per evitar d'anar a la presó.

De la mateixa manera, després d'obtenir el 52% de vots independentistes a les eleccions de 2021, han deixat de costat el conflicte amb Espanya. Mentrestant, la justícia espanyola encausa milers d'activistes, s'accentua l'espoli fiscal i la manca d'inversions en infraestructures, i es dicten sentències contra l'escola en català. És l'hora de passar comptes i fer valer la nostra majoria democràtica, sense estralls però amb tota la determinació.

Només el poble català farà efectiva la República. Per aquesta raó l'ANC ha posat data al nou embat:

des d'ara i fins a les properes eleccions al Parlament, a tot estirar el 2025. Sabem que tot plegat és possible. I també sabem que és necessari.

D'una banda, crearem les condicions socials per incrementar l'exigència política i ampliar la conscienciació de la base social independentista. Defensarem que el Parlament investigui l'amplitud i l'abast de la causa general contra l'independentisme i que en faci arribar l'informe al Consell d'Europa. Igualment, incrementarem la lluita contra la persecució política i judicial de la llengua catalana i de l'escola en català i denunciarem l'espoli fiscal, causa principal de la pobresa alimentària, energètica i d'habitatge d'una part important de la nostra població.

D'altra banda, estem treballant per crear les condicions polítiques del nou embat per la República. Des de l'Assemblea organitzarem una Conferència d'Entitats Independentistes per posar les bases del moviment civil d'alliberament nacional i per impulsar una estratègia consensuada a seguir fins a les properes eleccions al Parlament, per tal de fer efectiva la independència. Així mateix, l'ANC cercarà els màxims suports per a la proposta d'una llista cívica formada per persones disposades a implementar el mandat de l'1 d'Octubre. Una llista que tindrà com a mandat inexcusable fer efectiva la República Catalana.

Visca la terra, visca els Països Catalans, independència!

JOAN PUJUAN

A dalt, participants a la caminada. A l'esquerra, nou accés arranjat al pilar amb l'alcaldesa Sílvia Fernàndez i l'actual propietari Josep Vall.

JOAN PUJUAN

fer front a la pandèmia. L'acte va començar a les 11 del matí amb l'ofrena floral de trenta-sis entitats agramuntines i polítiques encapçalades per l'Ajuntament als peus del monument a Rafael de Casanova. A continuació l'alcaldesa, Sílvia Fernàndez, va llegir el manifest de l'Ajuntament consensuat pels dos grups municipals del Consistori. L'acte finalitzà amb el cant d'*Els Segadors* interpretat per la Cobla Jovenívola d'Agramunt mentre era hissada la bandera catalana per part d'una representació de la Policia Local. Tot seguit la cobla va interpretar a la mateixa plaça la sardana Santa Espina i a continuació amenitzà una ballada de sardanes al Mercadal.

pel mal temps i el 2020 i 2021 per la pandèmia, organitzant una caminada oberta a tothom. Hi van participar una setantena de persones que van fer el desplaçament a peu, encara que alguns ho van fer amb cotxes particulars.

A dos quarts de set de la tarda es va sortir de la plaça Fondandana. Un cop arribats al pilar, un tècnic de l'Oficina de Turisme va fer una breu explicació històrica del monument fent una exposició de diversos dubtes o incongruències que hi ha a l'entorn del Pilar. A continuació l'alcaldesa Sílvia Fernàndez va fer la presentació de la millora de l'accés al Pilar que s'ha pogut fer gràcies al conveni de cessió per 50 anys del Pilar d'Almenara i l'església de Sant Vicens signat recentment entre l'actual propietari, Josep Vall Papiol, i l'Ajuntament d'Agramunt. Tot seguit el representant de l'ANC local, Oriol Puebla, va llegir el manifest de la Diada convocada per l'Assemblea Nacional Catalana i amb el suport d'Òmnium Cultural amb el lema "Tornem-hi per vèncer: independència".

Manifestació a Barcelona

A dos quarts d'una del migdia sortien de la plaça Fondandana tres autocars cap a Barcelona per participar a la gran manifestació de la Diada convocada per l'Assemblea Nacional Catalana i amb el suport d'Òmnium Cultural amb el lema "Tornem-hi per vèncer: independència".

Caminada al Pilar d'Almenara

Aquest any l'Ajuntament va recuperar l'acte del Pilar d'Almenara de la vigília de la Diada després de tres anys de no poder-se fer: l'any 2019

per el mal temps i el 2020 i 2021 per la pandèmia, organitzant una caminada oberta a tothom. Hi van participar una setantena de persones que van fer el desplaçament a peu, encara que alguns ho van fer amb cotxes particulars.

A dos quarts de set de la tarda es va sortir de la plaça Fondandana. Un cop arribats al pilar, un tècnic de l'Oficina de Turisme va fer una breu explicació històrica del monument fent una exposició de diversos dubtes o incongruències que hi ha a l'entorn del Pilar. A continuació l'alcaldesa Sílvia Fernàndez va fer la presentació de la millora de l'accés al Pilar que s'ha pogut fer gràcies al conveni de cessió per 50 anys del Pilar d'Almenara i l'església de Sant Vicens signat recentment entre l'actual propietari, Josep Vall Papiol, i l'Ajuntament d'Agramunt. Tot seguit el representant de l'ANC local, Oriol Puebla, va llegir el manifest de la Diada convocada per l'Assemblea Nacional Catalana i amb el suport d'Òmnium Cultural amb el lema "Tornem-hi per vèncer: independència".

després hi va haver la intervenció musical de Bernat Giribet que va oferir tres cançons: *El meu poble i jo*, de Salvador Espriu musicat per Arnau Tordera; *Com el Far West no hi ha res*, de la Trinca i *País petit*, de Lluís Llach. L'acte va cloure amb el cant d'*Els Segadors*. Tot seguit els caminants iniciaren la davallada a peu.

JOAN PUJUAN

El representant de l'ANC local, Oriol Puebla, llegint el manifest de la Diada. I intervenció musical de Bernat Giribet.

Ofrena floral de les entitats

FOTOS: JOSEF ROVIRA

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

- 1. Acció pels Pobles
- 2. AFA de l'Escola de Música d'Agramunt
- 3. AFA Llar d'Infants l'Era
- 4. AFA de l'Escola Macià-Companys
- 5. Agrupació Caramellaire "Aires del Sió"
- 6. Agrupació Sardanista Barretina
- 7. AMPA del col·legi Mare de Déu del Socors
- 8. Assemblea Nacional Catalana - Agramunt, Ribera del Sió per la independència
- 9. Bombers Voluntaris d'Agramunt
- 10. Associació d'Agricultors Verge del Socors
- 11. Associació Amics del CAU
- 12. Associació Gimnàstica Rítmica d'Agramunt
- 13. Associació Ntra. Sra. del Remei de Mafet
- 14. Bàsquet Agramunt Club
- 15. Casal d'Avis d'Agramunt i Comarca
- 16. Esplai Sió
- 17. Centre Excursionista d'Agramunt
- 18. Club Atlètic Escatxics d'Agramunt
- 19. Club Ciclista Agramunt
- 20. Club de Bitlles Sió d'Agramunt
- 21. Club Futbol Agramunt - Escola "Gerard Gatell"
- 22. Club Futbol Sala Agramunt
- 23. Coral d'Avui i Bon Cant
- 24. Creu Roja Agramunt
- 25. Diables i Tabalers l'Espetec
- 26. Associació de Dones de l'Esbarjo
- 27. Fundació Guillem Viladot "Lo Pardal"
- 28. Fundació Privada Espai Guinovart
- 29. Grup Escènic Agramuntí
- 30. Grup Sardanista Estol
- 31. Junts per Agramunt
- 32. Òmnium Cultural Segarra-Urgell
- 33. Penya Barcelonista d'Agramunt i Comarca
- 34. Secció local d'ERC
- 35. Unió de Botiguers i Industrials d'Agramunt
- 36. Excel·lentíssim Ajuntament d'Agramunt

Manifest de l'Ajuntament

La Diada Nacional no és la commemoració d'una derrota, sinó la reivindicació d'una nació que sempre s'ha sobreposat davant de totes les dificultats, amb la resiliència, la determinació i la cohesió que es desprèn de la consciència que només si som **un sol poble** avançarem socialment i nacionalment.

Com a poble català hem persistit des de fa més de 1.000 anys, tot i les adversitats, hem estat capaços de mantenir la nostra llengua, cultura i tradicions. Cada època ha tingut les seves dificultats i s'ha lluitat sempre per mantenir i ampliar el que ens dona identitat: **la nostra essència**.

Les catalanes i catalans sortim al carrer per la Diada Nacional, com en tantes altres ocasions importants pels nostres pobles i pel país, per ex-

pressar-nos i reivindicar-nos tal com som i tal com volem ser.

Els pobles i ciutats de la Catalunya som espais de trobada, de convivència, de cultura, d'homes i dones lliures i iguals, que sense fer distincions de classe, treballem conjuntament per a un futur millor i lliure per a les persones, pels nostres municipis, i per a la nostra nació.

L'avenç nacional de Catalunya sempre ha vingut marcat per la democràcia i la voluntat col·lectiva de

construir un futur millor per a les properes generacions.

L'anhel nacional del poble català és inseparable de la democràcia, tal com vàrem demostrar el 9N i l'1 d'octubre, perquè només amb més democràcia podem aconseguir els nostres objectius socials i nacionals

La democràcia és imbatible, malgrat la repressió i la politització de la justícia.

La voluntat lliure i sobirana d'un poble sempre acaba fent camí, enfront l'adversitat.

I avui, en aquesta Diada del 5è aniversari de l'1 d'octubre cal fer, més que mai, una crida a la unitat d'acció: Si volem arribar a bon port, hem d'anar tots a una i fer les renúncies que calgui en els nostres plantejaments per facilitar una àmplia entesa que ens porti cap a la República.

I us assegurem que els alcaldes i alcaldesses, els regidors i regidores, ho farem amb decisió i fermesa: Perquè la determinació que veiem cada dia en els nostres veïns i veïnes ens encoratgen a treballar des d'una perspectiva local però en clau nacional.

No defallim, no defallirem en la recerca del nostre objectiu, i estem més forts i convençuts que mai per fer possible la república catalana!

Visca Catalunya Lliure!

JOSEP ROVIRA

La plaça plena gaudint de les cucanyes. A baix, tradicional pintada de murals al carrer de l'Ensenyament.

Festa Major

JOSEP ROVIRA

De l'1 al 4 de setembre els agramuntins van celebrar la Festa Major. Aquest any la celebració va recuperar la normalitat després de dos anys de pandèmia i es va celebrar sense restriccions i aforaments limitats. L'assistència als actes va ser molt concorreguda. Com passades edicions els actes van començar el dijous al matí amb la realització de la XXXIII Pintada de Murals al carrer de l'Ensenyament amb una participació de dos-cents participants distribuïts en quaranta grups. A primera hora de la tarda els més esportistes van poder participar ▶

Pregó de la Cobla Jovenívola d'Agramunt

JOSEP ROVIRA

Excel·lentíssima senyora alcaldessa, senyores regidores i senyors regidors, autoritats, familiars, amics, agramuntins i agramuntines:

Bona tarda a tothom!

En primer lloc volem agrair l'oportunitat que ens ha brindat el consistori en designar la Cobla Jovenívola d'Agramunt com a pregonera d'aquesta Festa Major que comencem avui. Per la nostra entitat és un orgull poder pronunciar aquest pregó en la festa més senyalada del nostre poble.

El proper dia 11 de setembre, la Jovenívola celebrarà el 35è aniversari de l'estrena oficial de la formació, precisament dins el marc de la Festa Major de 1987. La cobla feia la seva primera aparició formada per un conjunt de nens i joves de l'Escola Municipal de Música. Joves agramuntins que, gràcies a la iniciativa del primer ajuntament democràtic, havien tingut l'oportunitat de complementar la seva formació amb els estudis musicals i reiniciar una de les tradicions més arrelades al nostre poble. Ho van fer amb l'entusiasme de la joventut i el mestratge dels seus directors, en Ricard Bertran i en Joan Farreny. Però també sota el consells i

ensenyaments dels músics més veterans de la vila, que van veure en la nova formació la continuïtat d'una tradició que ells havien mantingut durant els anys més foscos del franquisme. Estem parlant del Josep Pedrós, en Manel Ginestà, en Fernando Ros i en Josep Martorell, que des de la seva veterania, van acompanyar els inicis de la nostra cobla i que avui volem recordar.

Al llarg de tota la seva trajectòria, la Jovenívola ha difós el nom d'Agramunt amb orgull arreu del nostre país. Ha intentat representar dignament el nostre poble arreu del territori i, en algunes ocasions, fora de les nostres fronteres. Han estat centenars d'actuacions, sessions de sardanes i concerts que han servit per amenitzar festes majors, aplecs i festivals tot promocionant la

nostra música tradicional i portant el nom del nostre poble a tot el mapa català. Però el marc d'actuació no només ha estat fora del nostre municipi. Perquè hem intentat no oblidar mai d'allà on venim, i per això hem col·laborat en totes les iniciatives sorgides de les entitats locals o de l'Ajuntament, establint complicitats amb tots els actors de la vida cultural i social agramuntina.

Durant els 35 anys de vida de la cobla, han passat molts músics per la formació. Músics agramuntins i d'altres de forans. Músics que s'han convertit en professionals i d'altres que s'han mantingut en el món amateur. Un grup humà que ha tingut sempre els mateixos objectius: en primer lloc, la

JOSEP ROVIRA

JOSEP POVIRA

formació humana i musical dels seus components i, en segon lloc, dignificar i potenciar el món de la sardana i la música de cobla. És en aquest segon aspecte que volem reivindicar la tasca de recuperació del patrimoni musical català amb la interpretació i gravació de danses tradicionals quasi oblidades i la gravació de reculls de sardanes de compositors locals.

Però no tot ha estat aquesta mirada a la tradició. Si per una cosa s'ha destacat la Cobla Jovenívola d'Agramunt és pel fet de mirar endavant i projectar el món sardanístic cap al futur amb la promoció de compositors joves i l'acompanyament de nous esbarts dansaires. També ho ha fet amb la participació en projectes de modernització de la nostra dansa, que ha fet combinar els nostres instruments tradicionals amb sonoritats més modernes i, fins i tot, elèctriques. A vegades ho ha fet mesclant-se amb músiques tradicionals d'altres cultures, en d'altres ocasions interpretant estils de música moderna molt allunyats de la nostra tradició musical. Buscant, en definitiva, obrir portes i dinamitzar el món de la música de cobla.

També ha estat molt important la relació amb els principals protagonistes del món de la sardana i les danses tradicionals: els dansaires. És imprescindible la col·laboració i la sintonia amb el món sardanista, les seves agrupacions i els balladors perquè la sardana es toca, perquè la sardana es canta però, sobretot, perquè la sardana es balla. Tots en necessitem i som imprescindibles per mantenir i promocionar el nostre patrimoni musical.

I si el món de la sardana és un món d'unió, només ens manca desitjar-vos que, tots units en una gran rotllana, tingueu una bona FESTA MAJOR!

Visca Agramunt i Visca Catalunya!

1

JOAN PUJAN

2

JOAN PUJAN

1) Campionat de bàdminton al pavelló. 2) Cercavila pels carrers de la vila.

en un campionat de Bàdminton al Pavelló.

A dos quarts de 8 del vespre es va fer el pregó oficial, que aquest any l'entitat local encarregada de pronunciar-lo va ser la Cobla Jovenívola d'Agramunt. Durant la lectura del pregó, que es va fer des del balcó de l'Ajuntament, la Cobla va tocar un parell de sardanes situada davant la façana. Després de la seva lectura, l'alcaldesa Sílvia Fernández els lliurà el record commemoratiu com a entitat pregonera de la Festa Major, elaborat pels quatre artistes que han participat a la Residència de creació - Lo Niu organitzada per la Fundació

Guillem Viladot - Lo Pardal i l'Ajuntament d'Agramunt. Acte seguit va començar la cercavila popular de la vigília amb els Gegants Rei de Tremissèn i Delfina, i els d'Ossó de Sió, la Gegantona Pom d'Or, la Colla infantil dels Capgrossos, els Grallers Els Taverners i els Tabalers de l'Espetec. El recorregut va seguir el carrer Castell, plaça de l'Amball, carrer Firal, carrer Vilavella i carrer Sió, per acabar altre cop a la plaça de l'Església. Llavors hi va haver la pujada al pal ensabonat "del picantó" on penjaren llonganisses.

A la nit els grups Veus del Sió i Pescadors de l'Escala ▶

JOSEP ROVIRA
3

JOAN PULJAN
4

JOAN PULJAN
5

JOAN PULJAN
6

JOAN PULJAN
7

JOAN PULJAN
8

9
JOAN PUJUAN

10
JOAN PUJUAN

JOSEP ROVIRA
11

- 3) Pujada al pal del picantó.
- 4) Tradicional cantada d'havaneres al passeig amb els grups Veus del Sió i els Pescador de l'Escala.
- 5) Assaborint la xocolata.
- 6) Gimcana pels carrers de la vila amb el Patronat d'Esports.
- 7) Guerra d'aigua a la plaça Fondandana.
- 8) Campionat de tennis taula a la plaça del Pou.

amenitzaren la cantada d'havaneres al Passeig. Després, concert jove a la pista de les piscines amb els grups la Cantina, Crit i Dj Sakra, organitzat per Bar 310 Agramunt. L'endemà divendres els actes s'iniciaren amb la Xocolatada Popular a la plaça de

l'Església seguida d'una gran gimcana familiar pel casc antic de la vila organitzada pel Patronat d'Esports. A les dotze del migdia el Grup de Diablers l'Espetec organitzà una guerra d'aigua familiar a la plaça Fondandana que va tenir una molt bona acollida

dels infants, els quals s'ho van passar d'allò més bé remullant-se. A la una hi hagué sessió de sardanes al Mercadal amb la cobla Vents de Riella. A la tarda campionat de tennis taula a la plaça del Pou, Torneig de botifarra organitzat per Bar 310 Agramunt i con-

JOAN PUJAN

12

JOAN PUJAN

13

JOAN PUJAN

14

JOAN PUJAN

15

JOAN PUJAN

16

JOAN PUJAN

17

JOSEP ROVIRA
18

- 9) Concert d'animació infantil Rikus a la plaça del Mercat.
- 10) Concert al pavelló amb el grup Nativa.
- 11) Dansa de canuts.
- 12) Matí de jocs d'aigua familiars i festa de l'escuma al pati de l'EMMA.
- 13) Segon súper tobogan urbà aquàtic al carrer Firal.
- 14) Després de la cercavila es va fer una encesa conjunta dels dracs participants a la plaça de l'Església.

cert d'animació infantil Rikus a la plaça del Mercat amb l'espectacle "Visca la xerino-la". A la plaça de l'Església es va fer la ballada popular de la Dansa de Canuts que comptà amb la col·laboració de la colla sardanista Estol, músics de les cobles d'Agramunt i la Coral d'Avui i Bon Cant amb

JOSEP ROVIRA
19

JOAN PIJUAN
20

JOAN PUJAN 21

JOAN PUJAN 22

JOSEP FLOVIRA 23

24

JOAN PUJAN

15 i 16) Correfoc pels carrers de la vila.

17) Durant l'actuació del drac Figa-Foc d'Alguaire a la plaça del Pou es va encendre la figura. Veiem alguns membres dels diables intentant apagar el foc.

18, 19 i 20) Exhibició casteller a la plaça de l'Església.

21) El concert del grup Itaca Band al pavelló va aplegar molta gent.

22) Sessió de ball al pavelló amb l'orquestra Principal de la Bisbal.

23) Sardanes a la plaça del Mercadal.

24 i 25) Espectacle infantil a la plaça del Pou amb la companyia Alea Teatre.

25

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN
26

JOAN PUJAN
27

26 i 27) Representació de danses i balls davant la residència geriàtrica Mas Vell i cercavila fins a la plaça de l'Església.

la participació d'unes vint-i-tres parelles. A continuació es va fer la presentació del nou capgròs d'Agramunt "Lo Viladot" seguida de la Dansa dels Caparrons amb la Bepeta Manetes, lo Victorino, l'Angelina Comadrona i lo Jaume

Anyego. A la plaça del Mercadal hi hagué sessió llarga de ball amb l'orquestra Mediterrània. Cap a mitjanit hi hagué concert amb el grup Nativa, la nova banda dels membres de la Raiz, Version Impossible i Dj Sergi Domene del progra-

ma Interactua de Flaix FM. Les actuacions s'havien de fer al Passeig del Sió però en previsió de pluges l'organització va optar per fer-les al Pavelló.

El dissabte al matí el pati de l'Emma va acollir un matí de jocs d'aigua familiars i festa de l'escuma a càrrec de la companyia de jocs Festa i Fusta. A la tarda es muntà al carrer Firal el Segon Súper Tobogan Urbà Aquàtic, un inflable d'una llargada de 100 metres, que va estar adreçat a majors de 12 anys o menors acompanyats d'un adult. El carrer Sió va acollir la plantada de les figures participants a la 4a Trobada de Bestiari organitzada pel Grup de Diables l'Espetec: el Voliak d'Oliana, Griu d'Artesa de Segre, la Figa-Foc d'Alguaire i el Drac Agremont d'Agramunt. Mentrestant al Pavelló concert i sessió llarga de ball amb l'orquestra Principal de la Bisbal; a la plaça de l'església exhibició castellera amb els Castellers de Lleida i Margeners de Guissona; a la pista de les piscines Toro mecànic organitzat per Bar 310 Agramunt; sardanes al Mercadal amb la Cobla Principal de Llobregat. A les vuit del vespre tingué lloc el correfoc infantil amb la colla infantil dels Diables l'Espetec acompanyats de les colles infantils dels Diables Bat de Tàrraga i dels Diables de Cornellà des del Pou fins a la plaça Fondandana. A les onze de la nit les figures participants a la 4a Trobada de Bestiari van iniciar una cercavila des del carrer Sió fins a la plaça de l'Església. Malauradament va ser una cercavila accidentada, ja que a l'alçada de la plaça

JOSEP ROVIRA

28

JOSEP ROVIRA

29

30

JOAN PUJAN

JOSEP ROVIRA

31

JOSEP ROVIRA

32

JOAN PUJAN

33

- 28) Dansa dels Caparrons.
- 29) Lo ball de bastons.
- 30) Ball de valencians de Lleida.
- 31) Ball de l'Àliga d'Agramunt.
- 32) Ball de cascavells.
- 33) Tradicionalment els balls del poble acaben amb el ball del drac Agramont amb encesa pirotècnica inclosa.

del Pou on havien de fer una primera encesa, quan actuava el drac Figa-Foc d'Alguaire es va encendre la figura. Els mateixos membres dels diables van intentar apagar el foc endebades. Quan van arribar els Bombers ja cremava tant com podia, va quedar del tot cremada. Un cop apagat el foc i retirades les restes de la figura de la calçada, la cercavila continuà però sense cap més encesa, sols havia pogut actuar el drac Agramont de l'Espetec que encapçalava el seguici. A la plaça de l'Esglè-

sia on es va fer la presentació de les figures i encesa final. A mitjanit es realitzà el correfoc de la Festa Major amb el grup de Diables l'Espetec i el grup de Diables Bat de Tàrraga. A continuació i fins ben entrada la matinada concert al Pavelló amb Itaca Band, Tapeo Sound Systems i Dj Jordi Balagué, concerts que en principi s'havien de fer a la plaça Fondandana però que també van canviar d'ubicació en previsió de pluges.

A mig matí del diumenge hi hagué a la plaça del Pou

l'espectacle infantil Mos-kids de la companyia Alea Teatre. A la una del migdia la cobla Jovenívola d'Agramunt amenitzà una ballada de sardanes al Mercadal. A la tarda es realitzà el seguici popular de TradiSió pel casc antic, que aquest any va pujar fins a la residència de Cal Mas Vell, on s'aturà per mostrar els balls popular als residents. Després del seguici es va fer a la plaça de l'Església la representació dels Balls del Poble: dansa dels caparrons, ball dels capgrossos, ball pla "lo senyor ▶

JOAN PULJAN

JOAN PULJAN

JOAN PULJAN

JOAN PULJAN

JOAN PULJAN

JOAN PULJAN

JOSEP ROVIRA

40

JOSEP ROVIRA

41

- 34) Firetes per a la mainada.
- 35) Enlairament de fanalets.
- 36) Ball al pavelló amb l'orquestra Saturno.
- 37) Fi de festa amb Terrasseta de Preixens.
- 38) Cinema a la fresca.
- 39) Torneig 3x3 de bàsquet i concurs de tir al pavelló.
- 40 i 41) Presentació del nou capgròs "Lo Viladot".
- 42) Urna on la gent podia votar per escollir nous caparrons.

Pau de les Cantimplanyes", lo ball de bastons, ball dels gegants, ball de cascavells, ball de Valencians de Lleida, ball de l'àliga d'Agramunt i per acabar el ball del drac Agremont. Mentrestant al Camp d'Esports es feia el primer partit de temporada; al Pavelló hi hagué concert i sessió llarga de ball amb l'orquestra Saturno, i a la pista de les piscines, sopar de colles i txaranga la Follia organitzat per Bar 310 Agramunt. A les onze de la nit es va fer el comiat de la Festa Major a la plaça Fondandana amb l'enlairament de fanalets i a continuació

els Tabalers de l'Espetec van realitzar una batucada fins al Passeig del Sió on es va fer el final de festa amb el grup Terrasseta de Preixens i DJ Bleizy.

L'endemà dilluns a la tarda es va celebrar al Pavelló un Torneig 3x3 de Bàsquet i Concurs de Tir amb la col·laboració del BAC Agramunt i a les nou de la nit començà a la plaça del Mercadal la tradicional sessió de cinema a la fresca del dia de Sant Gos.

Presentació del nou capgròs Lo Viladot

En el marc de la Festa Major, el divendres 2 de setembre, i després de la Dansa de Canuts a la plaça de l'Església, l'Ajuntament va fer la presentació del nou capgròs "Lo Viladot", un reconeixement de la cultura popular cap a l'artista i poeta agramuntí Guillem Viladot en motiu de la celebració del centenari del seu naixement.

La presentació es va fer des del balcó de l'Ajuntament, amb la presència de l'alcalde de la vila, Sílvia Fernández, i d'Estela Viladot, neboda del Guillem. Després de saludar al poble des del balcó "Lo Viladot" va sortir

a la plaça de l'Església, on en companyia de lo Guino va presenciar la ballada dels quatre caparrons actuals.

El capgròs "Lo Viladot" és obra del maquetista i escultor de Bellpuig Carles Teixidó amb vestuari de Pilar Sangrà.

Procés participatiu

Durant els dies de la Festa Major l'Associació TradiSió va organitzar una votació per decidir els tres nous caparrons que falten per completar la família de vuit figures que havia anunciat de fer des del principi d'aquest projecte.

La votació es va fer entre sis propostes que va rebre, el resultat va ser: Miquel Rovira Jovell (92 vots), Feliciano García Lora (72 vots), Ramon Palou Pérez (71 vots), Josefa Lombardo Molina (60 vots), Manel Ginestà Carné (53 vots) i Divina Miralles Benet (52 vots).

Segons ha fet saber la mateixa entitat, els dos següents Caparrons que es presentaran per la Festa Major de 2023 seran el del Petera, que ja s'havia adjudicat abans de la pandèmia, i estava iniciat, i el Miquel Rovira com a clar guanyador d'aquest procés participatiu.

JOAN PULIAN

42

JOAN PUJAN

Dues imatges de la cercavila des de la plaça de l'Amball fins als safareigs.

Els safareigs municipals es van tornar a omplir per a la rentada popular.

JOAN PUJAN

Cicle Racons. Fem safareig

El dimecres 24 d'agost al matí va finalitzar el Cicle

Racons amb l'activitat *Fem safareig*. Un any més el consistori va omplir per un dia els safareigs municipals per recordar als més grans i donar

a conèixer als més petits com es rentava la roba antigament abans de l'aparició de les rentadores.

Aquest any, però, l'activitat va començar amb l'espectacle itinerant *Al safareig*, a càrrec de la companyia Teatralitzat, que va anar des de la plaça de l'Amball fins als safareigs. L'espectacle explica la història de dues dones d'època que veuen el món de manera ben diferent: l'una té ganes de marxar del poble i viure molt lliurement, i l'altra, vol quedar-se al poble, casar-se. La teatralització s'acompanya de música tradicional en directe i cuplets.

Al safareig és un espectacle de carrer, que vol tornar a donar vida als rentadors públics i veu a les dones que en feien ús.

Un cop acabat l'espectacle es va repartir a tots els assistents una peça de sabó facilitada per la mestra sabonera Maria Àngels Prats, impulsora d'aquesta iniciativa, amb la qual van poder rentar la roba que duïen de casa.

JOAN PUJAN

El riu Sió al seu pas per la vila rep l'aiguat que baixava des del polígon.

A la dreta, membres de l'Associació d'Agricultors i de l'Ajuntament d'Agramunt observant els desperfectes que va ocasionar l'aiguat.

LA MANYANA / NÚRIA GARCIA

FONT: AJUNTAMENT D'AGRAMUNT

La tempesta

El dijous 25 d'agost a la nit va descarregar sobre Agramunt un fort aiguat, en poca estona es van recollir més de 50 litres per metre quadrat. La forta tempesta va ocasionar inundacions de baixos d'habitatges i d'empreses, sobretot a la zona del polígon industrial i del Passeig Josep Brufau, ja que van rebre tota l'aigua que baixava de la Serra.

El terme municipal també es va veure afectat per la plu-

ja torrencial. La forta precipitació que va caure al capdamunt de la Serra va provocar que l'aigua travessés finques, marges i camins serra avall, fent que nombrosos camins quedessin molt malmesos la qual cosa dificulta la seva circulació.

Per altra banda, el fort aiguat també va ocasionar problemes de terbolesa en els municipis que s'abasteixen del Canal d'Urgell, el diumenge 28, CASSA, l'empresa concessionària del servei d'aigües al municipi, informava que s'havia detectat un augment dels valors de terbolesa a l'aigua subministrada procedents del Canal d'Urgell que eren superiors als límits establerts per la normativa vigent. A tal efecte, el consistori va recomanar, de forma preventiva, a la població d'abstenir-se de consumir aigua de la xarxa per beure o cuinar fins a nou avís, mentre que sí que es podia utilitzar per dutxar-se, rentar la roba o rentar els estris de la cuina, sense cap risc per a la salut. El dimarts 30 CASSA comunicava que els paràmetres de terbolesa de la xarxa d'aigua tornaven a estar dins la normalitat.

Residència de creació - Lo Niu

La Fundació Guillem Viladot - Lo Pardal i l'Ajuntament d'Agramunt, amb la coordinació de l'artista argentí Diego Rey, i la col·laboració del Consell Comarcal de l'Urgell, l'Institut de les Lletres Catalanes, el Departament de Cultura, Òmnium Cultural Segarra-Urgell, l'Associació Alba i l'empresa Rotecna, van organitzar del 15 d'agost al 4 de setembre la primera residència de creació - Lo Niu amb l'objectiu de desenvolupar projectes a partir de l'obra de Guillem Viladot.

En aquesta primera edició es van seleccionar tres projectes molt diferents que van treballar Viladot des de les seves disciplines: *Jo, poema* d'Alba Sánchez-Fortún i Laia Rausi, un projecte artístic a camí dintre la poesia objectual, l'escultura i la joieria contemporània; *La poesia escondida y el juego nuevo* de Lui Abadi, en el qual ha buscat la poesia visual amagada en textos escrits en murs, al terra, en cartells o altres espais públics; i *Històries de la incommuniació* de Joan Codina, en el qual fa una reinterpretació dels 29 poemes que recull el

Els artistes participants a la primera residència de creació - Lo Niu.

JOAN PULJAN

Els quatre artistes van explicar els seus projectes artístics.

l·libre *Poemes de la incomunicació*, de Viladot, utilitzant el llenguatge del còmic. Tots ells fruit del resultat de la convocatòria internacional que es va fer entre els mesos de gener i abril d'aquest any.

Durant la residència, els artistes participants van desenvolupar els seus projectes a Lo Pardal, que es va transformar en el seu taller. El dijous 25 d'agost a la tarda

es va realitzar una jornada de portes obertes en la qual els quatre artistes van explicar en detall els seus projectes i el seu procés de creació.

Les obres resultants de la residència s'exposaran en una mostra col·lectiva que s'inaugurarà el 9 d'octubre a Lo Pardal, coincidint amb la Fira del Torro i la Xocolata a la Pedra, i que es podrà veure fins a finals d'any. Per alta banda la Fundació Joan Brossa Centre de les Arts Lliures també col·labora en el projecte fent una publicació on quedaran recollides les seves experiències i on es mostraran diversos conceptes transversals dels processos creatius realitzats.

7a campanya d'excavacions a la necròpolis d'Almenara

Una desena de professionals i estudiants d'arqueologia de diverses universitats catalanes van treballar del 22 d'agost fins al 2 de setembre

en la setena campanya d'excavacions a la necròpolis tumulària d'Almenara, que està datada entre el segle IX aC i el segle IV aC. Fins al moment els treballs han posat al descobert una quarantena d'estructures tumulàries.

Piragüisme

L'agramuntí Jordi Sala Pascuet, que representa el Club Nàutic Mig Segre de Ponts, el 28 d'agost va aconseguir la medalla d'or en categoria Cadet K1 (piragüisme modalitat caiac), al Campionat d'Espanya que es va celebrar a Lleó. També medalla d'or per patrulles K1 per autonomies, on va participar amb piragüistes del Club Cadí Canoe Kayak de la Seu d'Urgell i de l'Associació Esportiva del Pallars de Sort. En aquesta competició, que va ser la final de les copes d'Espanya, el Club Nàutic Mig Segre es va proclamar segon de la lliga nacional, que és la suma de les copes celebrades durant l'estiu a Irun, Dumbria i Lleó; i segons, en el campionat d'Espanya, ja que el club va obtenir set medalles més, entre elles la de plata de la germana del Jordi, Júlia Sala Pascuet, en categoria Infantil C1 (piragüisme modalitat canoa), i medalla d'or en patrulles de K1 per autonomies. Hi va participar amb una companya del propi club i una altra del Cadí canoe Kayac, representant Catalunya.

Mor Àngel Velasco

El passat dia 10 de setembre Agramunt va rebre amb consternació la notícia de la desaparició d'Àngel Velasco, propietari i impulsor de Torrons Vicens. El Sr. Velasco, de

Equip d'arqueòlegs treballant a la necròpolis.

FONT: RADIO SIÓ

FONT: FAMILIA SALA-PASQUET

FONT: FAMILIA SALA-PASQUET

Podi del Jordi Sala (Club Nàutic Mig Segre de Ponts), amb Faust Clotet (Associació Esportiva Pallars de Sort) i Iker Heguillen (Cadí Canoe Kaiac de la Seu). A la dreta, podia de la Júlia Sala (Club Nàutic Mig Segre de Ponts), amb Bruna Cercós (Club Nàutic Mig Segre de Ponts) i Sheila Díaz (Club Tea Mondariz de Galícia).

Àngel Velasco amb Meritxell Serret, aleshores consellera de la Generalitat, a la Fira del Torrò de 2018.

JOSEP ROVIRA

73 anys, no va poder superar una llarga malaltia després d'haver superat amb èxit els

problemes de salut generats per la Covid fa poc més d'un any.

Àngel Velasco va adquirir l'empresa Torròns Vicens l'any 2000, moment que seria l'inici d'un fort impuls que ha convertit l'empresa en el major productor espanyol de torròns. Durant els 22 anys en què Velasco ha estat al capdavant de l'empresa, Torròns Vicens ha viscut un procés de creixement paral·lel a l'obertura d'una cinquantena de botigues arreu del món. Al mateix temps que l'empresa vivia aquest procés d'internacionalització, va aconseguir desestacionalitzar el consum de torrò a partir de la creació

de moltes noves especialitats i la col·laboració de grans xefs com Albert Adrià.

Velasco adquiria anys després de Torròns Vicens, altres marques històriques d'Agramunt com Torròns Àngel&Lluch o Xocolates Jolonch. Empreses que han entrat a formar part del grup Torròns Vicens i que també han viscut una profunda transformació i impuls.

Durant els 22 anys de trajectòria agramuntina, Àngel Velasco va potenciar el torrò d'Agramunt i la nostra població a l'exterior sense deixar mai de col·laborar amb les entitats i associacions de la nostra població. ■

NOTA DE CONDOL

La família Bertran-Mitjavila vol expressar el seu més sincer condol per la desaparició del Sr. Àngel Velasco. Sempre guardarem en el record l'amistat que l'unia amb el nostre espòs i pare. Una relació forjada a partir de l'estima pel nostre poble, la seva gent i els seus productes més emblemàtics, el torrò i la xocolata. Una mostra d'això n'és l'espai de la xocolateria que l'Àngel va voler dedicar al seu amic Josep.

També volem acompanyar en el sentiment tota la seva família en aquests moments tan tristos. Des d'aquí els enviem una càlida abraçada.

Família Bertran-Mitjavila

TORRONS *Vicens* des de 1775

Des de 1775 Guardem l'Autèntica Tradició del Torró d'Agramunt

Durant més de dos segles, de generació en generació, l'empresa **VICENS** transmet en els seus productes l'herència dels mestres artesans torronaires, avalats per l'ús de les primeres matèries nobles de la nostra terra, l'ametlla, l'avellana, el sucre i la mel s'uneixen per a crear una autèntica obra d'art.

TORRONS VICENS posseeix l'indicació geogràfica protegida, del torró d'Agramunt, certificat europeu que garanteix la qualitat dels nostres torrons.

... I ARA, A AGRAMUNT, TAMBÉ PODEU VISITAR EL NOSTRE MUSEU.

TORRONS
Vicens
des de 1775
AGRAMUNT

MUSEU
del TORRÓ
i la XOCOLATA

Veniu a descobrir un espai cultural, on podreu conèixer la història del torró i de la xocolata, així com la trajectòria de l'empresa **TORRONS VICENS**.

A l'obrador podreu veure com s'elaboren artesanalment els nostres torrons i, a la botiga, trobareu tots els productes **VICENS**.

Gaudiu d'una visita plena d'experiències i sensacions que no us deixaran indiferents.

HORARIS DE VISITA:

Dimarts a dissabte:
de 10,30 a 13,30h i de 15,00 a 19,00h.

Diumenges i festiu:
de 10 a 15h
museu@vicens.com

OBRADOR · BOTIGA · MUSEU
Ctra. de Tàrrega, 1 · 25310 Agramunt
Tel. 973 390 607 · torrons@vicens.com

Elaborats amb productes de proximitat

TORRONS VICENS...el Torró, Torró.

www.vicens.com

Viladot i la psicoanàlisi

Marta Trepat

Vaig conèixer el Guillem Viladot l'any 1978 en una exposició. Ens va presentar el Francesc Porta. Jo feia poc que havia llegit la seva novel·la *Ricard*, sobre un adolescent, i m'havia sorprès molt la finesa i profunditat de la descripció dels sentiments i les emocions d'un adolescent. Per a mi, Guillem Viladot era un farmacèutic que escrivia novel·les, però en cap moment li atribuïa coneixements tan penetrants de psicologia...

Aquell dia, per encetar la conversa, per parlar d'alguna cosa, li vaig dir. Li va interessar immediatament allò que li deia. Li vaig comentar que en aquell moment jo estava immersa en una investigació, que després es va convertir en la meua tesi de doctorat, sobre els trastorns de la identificació de l'adolescent amb el seu cos. Què li vaig haver dit! Em va contestar que allò li interessava molt i afegí si ens podríem veure un dia per parlar-ne més a fons.

Jo estava sorpresa, la veritat, pel seu interès. Més aviat la meua experiència és que si dic alguna cosa a algú sobre teories psicològiques, la gent m'escolta educadament, però en el fons no li interessa gaire.

En aquella època jo estava fent la meua formació com a psicoterapeuta i com a part importantíssima, m'estava psicoanalitzant. Com més coses li deia més li brillaven els ulls i més s'entusiasmava! I com que jo feia la formació a Barcelona, em va demanar per anar a sopar a casa seva i així em presentaria la seva dona, la Montserrat Felip, farmacèutica com ell i podríem parlar en calma.

I així va començar una relació que ens va enriquir molt als dos. Durant el sopar que la Montserrat ens preparava amb tot l'afecte del món, miràvem de parlar d'altres temes per no donar tant la llauna a la Montserrat i integrar-la en la conversa, amb no massa èxit, francament, perquè a la que ens descuidàvem ja estàvem parlant de psicoanàlisi... I, sobretot del meu, és clar, és el que teníem més a mà...

No és un tema que se'n pugui parlar amb gaire gent. A més, com que jo anava a seminaris de formació de psicoteràpia, li passava els meus apunts, li deia títols de llibres, en fi, que feia la formació amb mi...

Un capítol molt graciós de la relació és que a ell li interessava molt la interpretació dels somnis i com que ell somiava molt, me'ls explicava perquè els hi interpretés. Allò era, com diuen els francesos, "une psychanalyse sauvage" I, que atrevida és la ignorància, jo els hi interpretava, tan bé com podia... Sigui com sigui, en vaig aprendre un munt! Perquè

ben aviat, com que ell en va anar aprenent amb mi, ja discutíem sobre les interpretacions més adients i encertades.

Tinc molt bon record d'aquells sopars dels dilluns! Quan ja es feia una hora prudent, venia la Montserrat a dir-nos que prou, perquè el Guillem havia de marxar a Agramunt per ser dimarts al matí a la seva farmàcia.

I mentrestant, ell seguia escrivint, integrant els nous coneixements psicoanalítics. I parlàvem de les novel·les que estava escrivint i la manera de dir les coses. I em passava les primeres versions perquè jo els hi comentés. I així va publicar *L'Amo* i *Discurs horitzontal*. En *L'Amo* a través de l'argument parlava del complex d'Edip a

partir de la institució familiar clàssica seguint la línia freudiana: l'enamorament de la mare i la identificació amb el pare.

I el *Discurs horitzontal* tracta de la sexualitat d'una noia jove des del divan del psicoanalista. I en vam parlar molt per tal d'evitar que hi hagués cap referència, ni que fos molt distant, al meu propi anàlisi.

En aquells anys del post-franquisme tenia molt mèrit abordar aquests temes. Però en Guillem ho va saber fer amb elegància i contundència alhora. En les novel·les posteriors, per exemple les històriques com *Joana* i *Carles*, va seguir introduint-hi temes psicològics, potser més indirectament, però sempre amb intensitat i coherència.

Guillem Viladot en el record

Malgrat la diferència generacional (Guillem Viladot era just del mateix any que mon pare: un altre de la collita del 22), vaig conèixer-lo i poder-lo tractar amb una certa profunditat, des de mitjan anys 80: jo un barbamec que es llicenciava a la universitat i a la vida, ell una figura que deia de no jubilar-se sinó de la farmàcia. Vam connectar força, sí, i val a dir que en tinc un record molt més amable, alhora que magisterial, que no pas el tòpic de sorrut que l'acompanyava i que encara dura... Probablement és un record positivament tergiversat per l'admiració que em despertaren d'entrada el Guillem i la seva obra polièdrica i radicalment moderna, i que mantinc intacta al cap dels anys. No descarto tampoc que hi contribuís el fet gens subtil de ser coetani del pare, amb qui havien coincidit col·laborant a *Labor* a la dècada dels 50. Una dècada que tots dos, i més, clourien fent un salt qualitatiu que com a element clau incloïa el pas decisiu vers el català com a llengua literària.

Recordo sobretot dos moments singulars d'aquella època. El primer, una taula rodona a Cervera sobre Manuel de Pedrolo molt poc després de la mort del de l'Aranyó, el 1990 (amb una bastant jove Pilar Rahola, per cert), on jo era organitzador i moderador, i ell la patum ...i la memòria viva de l'amic i col·lega

de bregues. Però, sobretot, em ve sovint a l'esment –i més enguany– un migdia d'època incerta, potser per Pasqua, que tot d'una me'l vaig trobar sota els porxos d'Agramunt, a tocar de la farmàcia, mentre passejàvem amb el meu fill (llavors únic) de 5 anys, o poc més (devia ser vers 1991 o 1992, doncs). Fou molt breu el ritual de frases de salutació abans que ens convidés a fer una visita particular a Lo Pardal, ja inoblidable. Amb el nen, és clar. De fet, això recordo: un Guillem posat en el paper d'amfitrió, unes peces i un espai que em deixaven bocabadat ...i el nen, el Narcís, més bocabadat encara. Va connectar-hi tant autènticament, i tan automàticament, tan intuïtivament, amb aquell art, amb aquella poesia de les formes, que la impressió –conscient o inconscient– ja és per tota la vida, i em fa l'efecte que molt profitosa...

Car aquesta és, oi?, l'art autèntic, la poesia essencial: el que mou (commou, remou) l'ànim del receptor. Saber obrir-se, deixar-se'n impressionar sense els filtres de l'adulteresa, és una joia reservada per a molt pocs, i segurament per a la canalla. Per sort, n'hem après. Gràcies al Guillem.

Albert Turull

Cervera, agost de 2022

Taula rodona sobre Pedrolo a Cervera (1990) amb A. Turull, Isidor Cònsul, Guillem Viladot, Xavier Garcia i Pilar Rahola.

FONT: REVISTA SERRA D'OR

Pròxims actes del Centenari

30 de setembre

7 de la tarda. Inauguració de l'exposició *Guillem Viladot i els creadors de ponent*. Mostra itinerant produïda per la Xarxa de Museus de les terres de Lleida i Aran. Museu Comarcal Tàrrrega-Urgell, Tàrrrega.

8 d'octubre

7 de la tarda. Els fruits de la residència d'artistes Lo Niu es podran veure en l'**exposició col·lectiva** que s'inaugurarà durant la Fira del Torró i la Xocolata a la Pedra. Sala d'exposicions temporals de Lo Pardal. Agramunt.

10 d'octubre

7 de la tarda. Inauguració de l'Exposició *El silenci de l'angle. Guillem Viladot o el desfici pel jo*. Mostra elaborada a partir del llibre amb el mateix títol, escrit per la historiadora i arxivera Teresa Ibars. Arxiu Històric de Lleida.

27 octubre

Simposi Viladot per la Càtedra Màrius Torres de la Universitat de Lleida. Primera jornada. Sala de Juntes (2a planta) de la UdL. Lleida.

- 9.00 Inauguració de la Jornada
- 9.15 JOSEP VALLVERDÚ, *El meu G.V.*
- 9.30 JAUME PONT, *La poesia no experimental de G.V.*
- 10.00 MARGALIDA PONS, *La poesia experimental de G.V.*
- 10.30 JOAN RAMON VENY, *L'art del sonet en G.V.*
- 11.00 PAU MINGUET, *El segell «Lo Pardal», col·lecció de llibres de poesia experimental*
- 11.30 *Pausa. Cafè.*
- 12.00 JOAN PUIG RIBERA, *G.V. i el memorialisme*
- 12.30 FRANCESC FOGUET, *L'article periodístic de G.V.*
- 13.00 FRANCESCO ARDOLINO, *Reflexions entorn de la narrativa de G.V.*
- 13.30 ENRIC FALGUERA, *La narrativa infantil i juvenil de G.V.*
- 16.30 MANUEL GUERRERO, *G.V., Leandre Cristòfol i la poesia experimental catalana*

- 17.00 GLÒRIA BORDONS, *G.V. i la poesia concreta espanyola dels anys 60 i 70*
- 17.30 LOUISE JOHNSON, *Exportar G.V. al món anglosaxó*
- 18.00 *Pausa. Cafè*
- 18.30 TERESA IBARS, *El llegat de G.V. a la Fundació*
- 19.00 JOAN RAMON VENY, *Presentació de la digitalització del llegat G.V. al Corpus Literari Digital de la Càtedra Màrius Torres*
- 19.30 Visita guiada a l'exposició *Viladot o el silenci de l'angle* a l'Arxiu Històric Provincial, a càrrec de Teresa Ibars

29 octubre

Simposi Viladot. Segona jornada. Sala de Plens de l'Ajuntament d'Agramunt i Fundació Lo Pardal i altres espais de la vila.

- 9.30 Inauguració de la Jornada
- 10.00 Presentació de la traducció anglesa de la novel·la *Ruth* de Guillem Viladot amb Louise Johnson (traductora), Douglas Suttle (editor de la traducció) i Pau Minguet (director de la Fundació Viladot)
- 11.00 *Pausa. Cafè amb torrons.*
- 11.30 *Visita a Lo Pardal i a l'arxiu Viladot*, a càrrec de Pau Minguet i Teresa Ibars
- 13.00 *Ruta literària G.V. per Agramunt*, a càrrec d'Anna Ribó
- 16.30 *Poesia i paisatge: visita al Parc de Riella*, a càrrec de Josep Bertran
- 18.00 *Cançons d'era de Guillem Viladot*, espectacle poèticomusical a càrrec de Xavier Garcia i DJ Todocolor. A l'Espai Guinovart

Exposicions que encara es poden veure:

- *Guillem Viladot. L'experimentació incessant als espais Volart de la Fundació Vila Casas, Barcelona.*
- *La descoberta concreta. Guillem Viladot i Felipe Bosso a la Fundació Palau, Caldes d'Estrac.*
- *Paisatge Viladot* al Museu de la vida rural de l'Espluga de Francolí.

L'organització es reserva el dret de canviar alguns dels actes previstos inicialment. Per una informació més posada al dia, recomanem consultar la pàgina de l'Ajuntament relativa al Centenari de G.V.

REESTRENA el teu cotxe

Els millors Plans de Manteniment per al teu vehicle

PLA MASTER

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ 20 PUNTS DE CONTROL

PLA EXPERT

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ 30 PUNTS DE CONTROL

PLA INTEGRAL

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ FILTRE COMBUSTIBLE O BUGIES
+ 40 PUNTS DE CONTROL

I A MÉS A MÉS...

PNEUMÀTICS

MECÀNICA

AMORTIDORS

FRENS

AIRE CONDICIONAT

BATERIA

EIXUGAPARABRISSES

EN MANS D'EXPERTS
euromaster.com

VULCANIZADOS IBARZ

Carretera Tàrrrega, s/n. Agramunt. Tel: 973 390 734

CONSTRUCCIONS
I REFORMES
GARCIA CORRALLES

FERRERIA CASTELL

TEL: 973 390 734
TEL: 973 390 734
TEL: 973 390 734
AGRAMUNT ESPINA
C/IBARZ

MAS BLANCH I JOVÉ

MÉS DE 10 ANYS
ELABORANT GRANS VINS

Informació i reserves: 973050018 – info@masblanchijove.com

ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT
L'URGELL - LLEIDA

Protectors:

Alsina
SOLUCIONS EN ENCOFRATS

MAS BLANCH I JOVÉ

INDUSTRIES
JOVE-BALASCH, S.L.

Sr. Joan Uriach Marsal

EXPOSICIÓ A L'ESPAI
Guinovart: Terres
27 març / 25 setembre 2022

EXPOSICIÓ AL PETIT ESPAI
Les estructures elementals
Mercis Rossetti
3 juliol 2022 / 30 octubre 2022

Fes-te Amic de l'Espai per només 30€ l'any
El vostre suport és clau per preservar l'obra de Guinovart
BIZUM 03270

HORARI
DIJOURS I DIVENDRES, DE 10H A 14H
DISSABTE, D'11H A 14.30H I DE 17H A 19H
DIUMENGE, D'11H A 14.30H

PLAÇA DEL MERCAT, S/N
25310 AGRAMUNT
TEL. 973 390 904
www.espaiguinovart.cat

Hem tornat per vèncer!

JOSEP ROVIRA

El passat diumenge 11 de setembre, sota el lema “Tornem-hi per vèncer: independència”, l’Assemblea Nacional Catalana ens va tornar a convocar a una manifestació a Barcelona, però des de bon principi s’intuïa que aquest cop seria diferent.

Després de dos anys de pandèmia, l’ANC va tenir clar que tocava tornar a fer una demostració de força i, a més a més, interpel·lar directament als partits que diuen considerar-se independentistes. És per aquest motiu que es va escollir el negre com a color de samarreta, en senyal de no rendició.

El malestar que aquest fet va causar a un d’aquests partits polítics, que se’n va sentir exclòs, va tenir un efecte contrari al que segurament haguessin desitjat i les inscripcions als autocars es van doblar en pocs dies.

Així doncs, malgrat el tradicional ball de xifres, la convocatòria va ser un èxit rotund, no en va ha estat la manifestació amb més assistència de les que s’han fet a Europa des de l’inici de la pandèmia, i va tornar a posar de manifest que l’ANC manté la capacitat d’aglutinar el clam de la societat civil.

I la mobilització ràpidament va donar

els seus fruits, ja que l’endemà mateix l’entitat va tancar tres reunions bilaterals amb els tres partits independentistes i una altra amb el Govern per tal de traslladar-se mútuament les propostes per assolir la independència.

Pel que fa als actes previstos de cara a la celebració del cinquè aniversari de l’1 d’octubre, us mantindrem informats a través de les xarxes socials tan bon punt puguem difondre’n la informació.

Gràcies a tots i totes per ser-hi!

ANC Agramunt - Ribera del Sió per la Independència

Llibreria # Papereria
Quiosc # Regals

Plaça del Pou, 2
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. 973 390 425
llibrerialespiga@gmail.com

40 anys
l'espiga
llibreria papereria

40 anys

Fira del **torró**
i la **xocolata**
a la pedra · Agramunt

La fira més
dolça

Agramunt

—
8 i 9
octubre
2022
—

XXXIII
edició

L'Àngel, el Sr. Velasco

JOSEP BERTHIAN / ARXIU SÍO

El passat 10 de setembre ens deixava l'Àngel, el Sr. Velasco, tal i com el coneixíem a Agramunt. Una pèrdua irreparable per a la família, i també, per Agramunt i pel món del torró.

L'Àngel va arribar Agramunt l'any 2000, quan va adquirir l'empresa Torróns Vicens. Des del primer moment va treballar nit i dia per situar l'empresa i el torró al màxim nivell. Era incansable, sempre ple de projectes, emprenedor exemplar, inquiet i un autèntic visionari del món del torró.

Des del 2000 era membre del Comitè Rector del Consell Regulador de la Indicación Geográfica Protegida "Torró d'Agramunt", essent el seu President des del 26 d'abril del 2011 i fins el 25 d'octubre del 2021, quan va deixar pas al seu fill. Van ser més de deu anys al capdavant de la institució, la qual va rellançar i potenciar, assolint fites impensables anys enrere.

Ens ha deixat un buit molt difícil d'emplenar, però segur que ell voldria que continuéssim treballant i esforçant-nos perquè el Torró d'Agramunt sigui un referent en el món de l'alimentació.

Tothom l'apreciava i reconeixia la seva dedicació i col·laboració amb qualsevol projecte que se li proposés. Aquest reconeixement i estima es va fer palès en l'acte de comiat al Tanatori de les Corts, ple a vessar, el passat 12 de setembre, dia en què hagués complert els 74 anys, amb uns parlaments plens de sentiment i agraïment.

Des del Consell Regulador volem manifestar el nostre condol a la família i oferir-los el nostre suport i escalf en aquests moments tan difícils, tot encoratjant-los a continuar mantenint viu el seu immens llegat.

Fins sempre, Àngel.

**Consell Regulador de la IGP
"Torró d'Agramunt"**

FONT: RÀDIO SÍO

Construccions
Reformes

Xavier Junyent Sangrà
Tel. 625 119 990
xavie_reformes@hotmail.com

25310 AGRAMUNT Av. dels Esports, 8, 2n, 1a

cafeteria · pastisseria · restaurant · pizzeria · gelateria

batist

C/ Sant Pol, 13 - 25210 GUISSONA
Tel. 973 55 16 98

LLOGUER DE CAMPER

LLOGUERS FIRA AGRAMUNT

CAMPER
Una oportunitat única per poder gaudir del teu viatge com vulguis, on vulguis i amb qui vulguis. Amb llibertat!
Una forma de viatjar lliure i una manera de desconectar de la rutina diària.
Visita una ciutat, organitza un viatge, explora i viu la naturalesa.

 Agramunt
 5 estrelles
 100% satisfacció
 @lloguercamper

EL TALLER DE VIRGINIAS
AGRAMUNT
TRADICIÓ DES DE 1741

VISITA'NS AL NOSTRE OBRADOR
C/ Agustí Ros, 2 Baixos (Plaça del Pou) 25310 agramunt www.virginias.es

Recull d'imatges seleccionades entre les que els nostres lectors han penjat a Instagram amb l'etiqueta #revistasio

@dhermandez1988

@montserrat_munt

@materesa7817

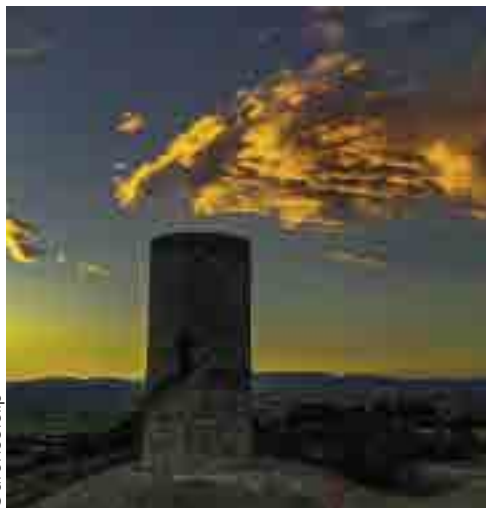

@dronesfelip

@airun71

@dronesfelip

@judit_castella

Carrasco
ELECTRICITAT

www.carrascoelectricitat.cat

Us desitgem
*Bona Fira del Torró
i la Xocolata*

GIA S.L.
Av. Àngel Guimerà nº 9-11 baixos A
25310 Agramunt (Lleida)
Tel.: 973 39 27 74
Fax: 973 39 28 81
www.gestioiagramunt.com
administracio@gestioiagramunt.com

artesa **Cal Sera** xarcuter

*Carrer Sant Joan, 7 T. 973 39 01 85 Agramunt
Carrer Fondandana n.2 T. 973 39 27 28 Agramunt*

el Porquero

Criem Qualitat

La teva Botiga a Agramunt
Ctra. Cervera km. 19. T: 973 390 801

Central: Agramunt
Centres de producció / Distribució: Agramunt (Lleida), El Barco de Ávila (Àvila), Jabugo (Huelva), Coreses (Zamora), El Bercial (Toledo).

Bòtiques: Agramunt (Lleida), Sarrià (Barcelona), Hospitalet de Llobregat (Barcelona), Tàrraga (Lleida), El Barco de Ávila (Àvila).

elporquero.com

Descobriu els avantatges de la nostra targeta client!

Per què hi vaig anar?

Vull dir-te que tots els companys de redacció mantenim en ferm el compromís d'anar un dia d'aquests a Merea. La intenció és fer-ho abans que acabem aquest any. Potser tu no ens podràs acompanyar físicament, però sabem que també vindràs amb nosaltres, perquè et portarem en el cor.

L'11 de setembre vaig participar en la manifestació de Barcelona convocada per l'Assemblea. Ho vaig fer amb gent de la vila i d'altres poblacions amb l'autocar de seixanta places que va noliejar l'ANC local. Val a dir que en aquesta ocasió no érem tants com en anteriors convocatòries en què hi havíem fet tres autocars o més. De totes maneres, a la Ciutat Comtal vam omplir el Paral·lel i l'avinguda de Colom i, qui digui el contrari, és perquè no hi va ser.

Admeto que l'aturada per la pandèmia ha fet mal a l'independisme. També el caïnisme entre els propis partits independentistes. I, sobretot, la repressió llarga, sostinguda i encara oberta per part de l'Estat espanyol. Una repressió que s'ha valgut d'una

justícia injusta, d'una policia que ha inventat i mentit per perseguir i encausar, i d'unes clavegueres de l'Estat que no han parat de treure merda.

Jo personalment hi vaig anar perquè no crec en la taula de diàleg. Una taula de diàleg que tan sols s'ha reunit en comptades ocasions i que, per la part estatal veta que es pugui parlar de segons què, com de la república i de la independència de Catalunya. Una taula de diàleg que només ha servit de propaganda al govern de Madrid per poder dir que ells sí que dialoguen. I res més. Per a mi, la taula de diàleg fins ara ha estat una farsa. I qui em vulgui demostrar el contrari, que m'expliqui què n'hem tret els catalans.

També hi vaig anar perquè el partit que presideix el Govern va recomanar que no s'hi anés adduint que la convocatòria era partidista. El mateix president actual de la Generalitat va anunciar que no hi aniria i el president d'ERC va enviar una carta als militants del partit perquè no hi assistissin. On s'és vist que un president de la Generalitat anunciï i recomani que no es vagi a la manifestació de l'11 de setembre? Sabia que se'l qüestionaria i se l'escriu senzillament autonomista i contrària al que havia promès en campanya. On s'és vist que un president d'ERC recomani als seus afiliats que no vagin a la manifestació? És que no tenen criteri propi els

afiliats? Els polítics ja haurien de saber que, en democràcia, amb el càrrec i la pagueta hi van incloses les crítiques i desqualificacions per la seva gestió.

També hi vaig anar perquè Catalunya continua sent espoliada per Espanya. La qüestió ve de lluny, potser del 1714 quan es van imposar impostos als catalans en perdre la guerra contra Felip V. En aquests anys encara s'ha agreujat més. El Govern ha estimat en 20.200 milions el dèficit fiscal de Catalunya l'any 2019. Per la seva part, el govern de Madrid ja fa anys que es nega a publicar les balances fiscals per tal que no es conegui el greuge comparatiu. Tal com va dir fa uns dies el Conseller Giró, "el maltractament econòmic de l'Estat envers Catalunya és sistemàtic, endèmic i deslleial". Però això no és tot, perquè a les balances fiscals cal sumar-hi les inversions que l'Estat diu que farà cada a Catalunya i que després no fa i es queden només en un 35'7%, i també la liquidació del finançament autònom en què Catalunya va ser la segona comunitat en aportar per càpita el 2020, però la catorzena en rebre.

I finalment, també vull dir que hi vaig anar perquè crec que el foc que vam encendre l'1 d'octubre de 2017 no s'ha apagat. Crec que podem revifar-ne les flames. És veritat que hi ha gent cansada i decebuda, però també és veritat que encara és possible una Catalunya sobirana i lliure. ■

Sílvia Balagueró

CENTRE PODOLÒGIC
Podòloga col. 1170

Fes un pas endavant... cuida els teus peus!

- Atenció primària dels peus
durícies, ungles, ulls de poll, berrugues
- Estudi de la marxa
exploracions biomecàniques
- Plantilles personalitzades, esportives i infantils
- Atenció del peu diabètic
- Servei a domicili

C/ del Clos, 23 A baixos
Tel. 973 392 704
info@podologosagramunt.com
www.podologosagramunt.com
AGRAMUNT

NATURA

Dietètica

Alimentació i complements dietètics,
herbes Medicinals.

Control de pes i dietes a la teva mida,
amb dietista diplomada.

Alimentació
Biològica

Ronda dels Comtes d'Urgell, 18 _ 25310 Agramunt
Tel. 973 392 335 / part. 973 390 865

Camises d'home

Av. Jaume Mestres, 18
Telèfon 973.39.00.09
AGRAMUNT

Xavier Infante Màrquez

PALETA

CONSTRUCCIONS i REFORMES

Raval de Castellnou, 27
Telèfon **973 586 696**
PUIGVERD D'AGRAMUNT
(Lleida)

Electromecànica

MUIXI

Josep Anton Muixí

c/ Indústria, 15 - 25310 AGRAMUNT
Tel. 973 390 363 - Mòbil 696 458 713
e-mail electromecanicamuixi@gmail.com

Automoció Joan Carles, S.L.
MAN Truck & Bus Service

Pol. Ind. Les peixeres, C/Indústria, 3, 5, 7, 9
Agramunt (25310) Lleida
Telèfon: +34 973 390 322
info@automociojoancarles.com
www.automociojoancarles.com

NEOPLAN MAN

La llet i els productes làctics

Actualment es consumeix poca llet no tractada. Les adulteracions i falsificacions més freqüents són aigualir-la, fer passar la descremada per completa o la regenerada per natural, neutralitzar llet àcida, conservar-la amb additius, etc. Quant a l'anàlisi, les determinacions essencials en una inspecció són la quantitat i la natura del greix, la densitat l'acidesa i el control microbiològic.

La llet és un líquid secretat per les glàndules mamàries de les femelles mamíferes, després del part, per alimentar el nounat. En alimentació humana s'empra la llet d'animals domèstics que la produeixen en quantitat, com les vaques, cabres, ovelles, burres, eugues, camelles, etc.

La llet de vaca, la més important, és un líquid opalí blanc o una mica groguenc, d'olor característic i lleugerament dolç. La llet dels primers dies després del part se l'anomena calostre, i no pot ser consumida.

La llet de vaca és un aliment gairebé complet, fàcil de digerir i aconsellable a totes les edats. Molts adults, però, sobretot els de raça negra, són intolerants a la llet a causa d'un dèficit de lactasa.

En repòs, forma una superfície de greix anomenada nata o crema, i si es bull, al cap d'una estona forma una cutícula anomenada tel.

La llet de vaques sanes és estèril, però deixada a l'aire en un lloc calent es torna agra, la caseïna es coagula i hi resta un líquid tèrbol que s'anomena xerigot. Això és degut sobretot als bacteris làctics que pul·lulen on és manipulada la llet i transformen la lactosa en àcid làctic, l'acidesa del qual fa precipitar la caseïna, cosa que també passa si es fa bullir la llet àcida, aleshores es diu que la llet es pren.

La llet pot alterar-se per la presència de diversos microorganismes o per malaltia de l'animal, i aleshores és amarga, àcida, salada, de color estrany, d'olor desagradable, viscosa, etc. També pot ser vehicle de gèrmens patògens provinents de l'animal malalt o dels manipuladors (tifus, tuberculosi, etc.). Per evitar-ne alteracions i conservar-la, la llet és sotmesa a una sèrie de tractaments que, segons la intensitat, poden minvar-ne els caràcters sensorials i el valor nutritiu. Si el tractament és correcte, la minva és petita. Les operacions industrials són la filtració, la centrifugació suau, la refrigeració, l'homogeneïtzació i la normalització; per a uniformar el contingut en greix de les diverses menes de llet.

Actualment es consumeix poca llet no tractada. Les adulteracions i falsificacions més freqüents són aigualir-la, fer passar la descremada per completa

o la regenerada per natural, neutralitzar llet àcida, conservar-la amb additius, etc. Quant a l'anàlisi, les determinacions essencials en una inspecció són la quantitat i la natura del greix, la densitat l'acidesa i el control microbiològic.

A més de la llet de vaca, cal esmentar també la llet de cabra, d'olor i tast característics, que té més lactoalbúmina i més greix que la de vaca; la llet d'euga i la llet de burra, semblants a la de la dona; i la llet d'ovella, amb més proteïnes, més greix i més calci que la de vaca.

La producció i el comerç de la llet, generalment de vaca, bé que també de cabra i de búfal indi a la Xina, l'Índia, Egipte i a molts altres països asiàtics, constitueix una indústria que inclou processos complexos en els països desenvolupats. Les pastures són l'aliment natural del bestiar lleter, i la seva abundància satisfà la major part de les exigències d'una nutrició adequada. Un bon exemple de producció lletera en règim de pasturatge és Nova Zelanda, on les vaques pasturen tot l'any i els costos de producció de la llet són mínims. Amb tot, una dieta alimentària equilibrada incrementa els rendiments per cap, més que no pas amb herba sola. Mentre que a Nova Zelanda la producció anual de llet per vaca és d'uns 2.500 litres, als EUA arriba als 4.500. ■

Ha passat un àngel

La seva feina, la seva il·lusió, els seus anhels i la seva vida estaven enfocats plenament a Torrons Vicens. La seva energia i vitalitat semblaven fer possible l'impossible. Obrir botigues arreu del món, el museu, la xocolateria...

Un bon dia de fa ja molts anys, vaig rebre una trucada de Torrons Vicens. Em van dir que el propietari de l'empresa volia parlar amb mi. En trobar-nos em va fitar amb aquells ulls oberts de bat a bat que et miraven directament i que semblaven endevinar-te tots els secrets de l'ànima i em va demanar quant volia per deixar-li fer una impressió del conte "Un menjar celestial" per repartir-lo gratuïtament entre els clients de la botiga. "Res, res; imprimeixi els que vulgui, jo no escric per guanyar diners". Aquí les faccions se li van amorosir una mica i em va dir; "sàpigues que tens torrons gratis de per vida". Aquell va ser el meu primer contacte amb l'Àngel Velasco. Després van venir moltes més converses, sempre amb un denominador comú: l'empresa. La seva feina, la seva il·lusió, els seus anhels i la seva vida estaven enfocats plenament a Torrons Vicens. La seva energia i vitalitat semblaven fer possible l'impossible. Obrir botigues arreu del món, el museu, la xocolateria (aquí molts pensàvem que pecava de supèrbia; "la xocolateria més gran d'Europa a un poble

com Agramunt?, aquest senyor s'ha begut l'enteniment!" Doncs mira, aquí la tenim! Aquesta és la diferència entre els qui veiem uns límits i algú que veu la manera de superar-los.

Una vegada em va explicar que pensava dur a terme un gran projecte a l'era Galceran. Això em va interessar molt, ja que aquesta era és el paisatge més proper a casa meva. Per això, sovint, quan encara tenia les oficines a la Carretera de Tàrraga, em feia el trobadís perquè m'expliqués més coses sobre l'esmentat projecte. Una de les fotografies que més m'estimo és una en què es veu un grup de gent, entre ells els meus pares, el meu germà i el meu avi batent a l'era, que estava situada al que ara és el pàrquing de la Ferreteria Molinet. Era dels anys 40 del segle passat. En el marge dret d'aquesta fotografia es veu el primer edifici de l'era Galceran. Aquest edifici el vaig anar veient degradar-se amb els anys. Pensava que faltava poc perquè el derruïssin pel perill d'ensorrament imminent, però vet aquí que un bon dia vaig veure que els paletes el refeien, pedra a pedra. Segurament hagués estat molt més econòmic i ràpid enderrocar l'edifici i pujar les parets amb totxos. Però no, l'Àngel va voler conservar l'estructura original. Ell era així; si s'ha de fer, fem-ho bé. Un bon exemple d'això és la nova ampliació de la xocolateria; amb pla dur ja hagués fet el fet, però llavors no hagués tingut aquesta àuria de tradició i de qualitat que ell buscava sempre en tot el que feia.

Un altre aspecte que he pogut palesar durant les converses ha estat el seu catalanisme. Estem veient com moltes empreses "catalanes" etiqueten els seus productes en castellà, cosa que mai no es va plantejar l'Àngel. Malgrat li costés expressar-se en un català fluid, el seu sentiment i compromís amb Catalunya era de pedra picada.

Des que es va contagiar de la Covid les converses es van anar espaiant, i cada vegada eren més breus. Aquella mirada inquieta, plena d'energia es va anar apagant. L'úl-

RICARD BERTRAN

Un altre aspecte que he pogut palesar durant les converses ha estat el seu catalanisme. Estem veient com moltes empreses "catalanes" etiqueten els seus productes en castellà, cosa que mai no es va plantejar l'Àngel.

tima conversa que vaig tenir amb ell va ser fa un mes i mig, o dos (el temps passa molt ràpid), era un dia cap al final de la tarda. Ell estava assegut sol en una taula a la saleta de davant dels lavabos, on abans sempre s'asseia a esmorzar. En veure'l tan fràgil vaig obviar el formulisme del "Com estàs?". Ell, per primera vegada, no va fer cap esment a l'empresa, als torrons, a la xocolateria ni a l'era Galceran. He dit conversa, però de fet va ser un monòleg. Va parlar de com de difícils van ser els començaments de la seva vida professional, de la gent que el va ajudar, fiant-li la farina que no podia pagar, de com buscava un forn de segona mà... però sobretot em va parlar dels seus pares i germans. Especialment colpidor vaig trobar el relat de quan ell tenia vuit anys i anaven amb la seva mare i els seus germans a veure el pare que estava ingressat en un hospital per a tuberculosos, i ell fou el primer en veure el seu cos sense vida. Durant la seva narració els ulls se li humitejaren en diver-

sos moments. El cor se m'encongí, crec que tot el que va dir s'ho deia a ell mateix, jo només era l'excusa per verbalitzar-ho. Suposo que en segons quins moments, sobretot quan passes per un mal tràngol, t'adones del que és essencial, del que és realment important, del que ha donat sentit a la teva vida. Aquesta va ser l'última lliçó de l'Àngel que, no per sabuda, convé recordar de tant en tant.

He intitulat aquest escrit com: "Ha passat un àngel" que originàriament fa referència a quan un grup de persones estan parlant i de cop i volta es fa un silenci sobtat. Sí, s'ha fet un silenci dens, eixordador. Esperem però que aquest silenci sigui breu, i malgrat costi viure en l'absència, la seva obra tingui continuïtat, per la seva memòria, per Agramunt.

Descansa en pau, Àngel, i moltes gràcies per tot. Et trobarem a faltar.

Ricard Bertran Puigpinós

Tens terres que vols arrendar?

Som una empresa familiar, agrícola i ramadera amb disponibilitat per arrendar terres

Molt bones condicions

Guixé Torres SCP
Puigverd d'Agramunt
670238177 - 652460688
guixe.torres@gmail.com

La Parròquia fa festa per partida doble

Un bon nombre de fidels va omplir el temple per honorar la Mare de Déu i acompanyar la religiosa en la seva celebració.

Agramunt va celebrar i va viure la seva Festa Major en honor a la Mare de Déu dels Socors, amb tot un seguit d'actes molt participats i concorreguts per la gent del poble, després de dos anys de restriccions per la pandèmia, entre ells els oficis religiosos que la Parròquia va organitzar i va celebrar amb tots els qui hi van ser presents. Un dels actes més emotius i arrelats va tenir lloc la tarda del diumenge 3 de setembre a la plaça de l'església on va fer l'ofrena a la Mare de Déu, representada per la imatge que s'entronitza sota la façana romànica del temple parroquial. Abans de l'ofrena que consisteix en un seguit de balls populars i tradicionals, amb els gegants, capgrossos, bestiari popular i

grups de balls i danses tradicionals, va realitzar-se el seguici popular de tots ells pels carrers propers a l'església, un acte que va recuperar la multitudinària assistència de gent de totes les edats.

Però el dia gran per la Parròquia va ser el dijous 8 de setembre, festa de la Nativitat de la Mare de Déu, també coneguda tradicionalment com la festa de "les Marededéus trobades". L'església parroquial va celebrar la missa en honor a la patrona d'Agramunt, la Mare de Déu dels Socors, imatge que segons relata la llegenda va ser trobada per un pastor als afores del poble, prop del riu Sió, on avui hi ha l'ermita dedicada a la seva devoció. Enguany hi havia un altre motiu per festejar; aquest dia també

celebrava els 50 anys de la professió religiosa la Germana Àngeles Hernández, religiosa de les Filles de Crist Rei, i que forma part de la Comunitat que hi ha a Agramunt, lloc on va néixer el seu fundador, el venerable Mn. Josep Gras. Una comunitat que porta cinc anys establerta a la població i que col·labora en la pastoral parroquial d'Agramunt i dels poblets de la Ribera del Sió, seguint el carisma de la seva congregació i del seu fundador agramuntí.

Un bon nombre de fidels va omplir el temple per honorar la Mare de Déu i acompanyar la religiosa en la seva celebració; entre ells es va fer present la Il·lma. Sra. Sílvia Fernández, alcaldessa de la vila agramuntina, així com les noves religioses de la Comu-

A baix, la imatge de la Verge dels Socors de la Capella del Sió va presidir els balls populars i tradicionals de la plaça.

A la dreta, la Germana Àngeles Hernández durant el seu parlament.

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

JOSEP PUVIRA

JOSEP PUVIRA

El Cor Parroquial va acompanyar l'acte litúrgic amb els seus cants.

A la dreta, ofrena floral a la Verge dels Socors.

Una diada de festa i celebració que un any més han viscut els agramuntins i la gent que estima la Mare de Déu, aquest any amb un altre motiu de festa i joia: els 50 anys de la professió religiosa de la germana Ángeles Hernández.

nitat a Agramunt de les Filles de Crist Rei, les Germanes M. Ángeles Gutiérrez i M. Carmen Vásquez i el Germà Joaquim Cifuentes dels Germans de la Creu Blanca que resideix a Agramunt i col·labora amb la parròquia. Una vegada més, el Cor Parroquial va acompanyar amb els seus cants l'acte litúrgic i van solemnitzar la celebració. Una celebració que va mirar la festa litúrgica de la Nativitat i la festa dels cinquanta anys de la professió religiosa de la Gna. Ángeles. Mn. Jaume Mayoral, Rector de la Parròquia, en la seva homilia va aprofitar per felicitar el poble d'Agramunt per la reeixida i participada Festa Major, tot demanant a la Verge dels Socors que guardi al poble en aquests moments de

crisi social que estem vivint; també va tenir unes paraules adreçades cap a les religioses de Crist Rei animant-les en la seva tasca cap a tots els agramuntins, més enllà dels que són creients, i continuant fent petjada en aquestes terres com va fer Mn. Gras. Ara més que mai ens caldrà anar tots plegats per fer front al que ens tocarà viure com a poble i com a societat, i de segur que els agramuntins i la gent de la Ribera sabrem estar a l'alçada per fer-hi front des del treball de tots plegats, creients i no creients, d'un partit o d'un altre, de la terra o nouvinguts...

Abans d'acabar la celebració i de fer la visita a la imatge de la Mare de Déu en el cambril tot cantant els seus goigs, hi va haver moments

molt emotius: com les paraules de la religiosa que va agrair la pregària i la presència dels fidels també vinguts de les petites parròquies de la Ribera de Sió i que atén pastoralment els caps de setmana, així com la lectura de la Carta del Sr. Arquebisbe que va adreçar a la religiosa i a tota la comunitat reunida en l'Eucaristia, i els senzills obsequis que el Consell Parroquial i altres entitats van entregar a la religiosa. Una diada de festa i celebració que un any més han viscut els agramuntins i la gent que estima la Mare de Déu, aquest any amb un altre motiu de festa i joia: els 50 anys de la professió religiosa de la germana Ángeles Hernández.

Parròquia d'Agramunt

Ona
INFORMÀTICA I COMUNICACIÓ

Plaça del Pou, 20 - 25310 Agramunt (Lleida)
ona@esagramunt.com Tel. 973392741

- Serveis per a empreses, professionals i particulars
- Equipament informàtic
- Software empresarial de gestió ERP
- Videovigilància
- Disseny pàgines web
- Social Media · Màrqueting Digital
- Assessors en RGD Protecció de Dades
- Control Horari i de Presència

A Ona som Distribuïdors Certificats:

software

Distribuïdors - Partners

Directora de l'escola Macià-Companys

Acabada la carrera i iniciada l'experiència en la docència vaig veure que sens dubte la decisió presa havia estat encertada. Ara puc dir en majúscules que ser mestra és la meva passió.

Durant aquest estiu hem sentit moltes notícies relacionades amb el començament del curs escolar que enguany s'avança una setmana i s'incorpora la jornada continuada tot el mes. A la nostra vila han començat el dimarts 6 de setembre, després de la Festa Major. Al Macià-Companys ho han fet amb una direcció nova sota el lideratge de la Montse Balcells. Tot i que el curs passat ja feia les funcions de directora, no és fins aquest nou curs que ho fa amb el seu propi projecte.

– En primer lloc et demanaria que et presentessis per a tots aquells lectors que no et coneixen.

– Per aquells que no em coneixeu sóc la Montse Balcells Pons, filla de la Fuliola, de l'altre costat de la serra d'Almenara; tinc 51 anys i soc la gran de dos germans. I ara que parlo d'anys, ja fa més anys que visc a Agramunt que no pas ho fet al meu poble natal. Estic casada amb el Mateu Bonet de Cal Platxat, soc la mare del Mateu i la padrina del Mateu que aviat farà cinc anys i l'Ona. Tant seguir la tradició de conservar el nom del padrí patern, i ara sovint quan parlem ens fem veritables embolics. També soc la tieta de la Sara i el Dídac Balcells.

– Ets mestra per vocació?

– Sóc mestra de primària i la meva formació bàsica rau a les Escoles de la Fuliola i a l'Escola Sant Josep de Tàrraga. Vaig estudiar magisteri a la UdL aquest cop sense seguir tradicions familiars ni tenir cap referent proper ni molta motivació; amb 18 anys no sabia pas a què em volia dedicar, però sí què volia aprendre a dibuixar i a pintar, que eren les meves aficions. El desig hagués estat fer Belles Arts, però no vaig poder entrar perquè no arribava a la nota de tall que es demanava; decebuda i a les fosques vaig canviar el rumb. Acabada la carrera i iniciada l'experiència en la docència vaig veure que sens dubte la decisió presa havia estat encertada. Ara puc dir en majúscules que ser mestra és la meva passió.

– Quan comences a treballar de mestra? Has passat per moltes escoles?

– Els rumors deien que a la demarcació de Lleida es passava molt de temps abans no es començava a treballar i també tenia por d'anar a parar a la muntanya. Com que tenia l'opció d'anar a casa d'una tieta a Barcelona, em vaig apuntar a la capital; era el 1992 l'any de les olimpíades. Allí vaig ser durant sis anys, fins que vaig tenir el Mateu; llavors vaig venir cap aquí.

Ara et comuniquen la feina

Amb el marit i fill a Venècia el 2008.

De petita amb la seva bicicleta a la Fuliola (gener de 1974).

A la dreta, la Montse amb els seus pares, Ramon i Isabel, i el seu germà Toni. Any 1985.

Amb els companys de promoció de magisteri, l'any 1991. La Montse és la tercera per la dreta de la fila del davant.

sense moure't de casa, tot online; abans havies d'anar a la seu del Departament d'Educació i allí ens reuníem un munt de gent i s'anaven dient les substitucions que hi havia i el docent amb número més baix començava a triar. Doncs com a anècdota puc dir que el primer dia que vaig estar convocada, ja em van donar feina: l'última escola que quedava va ser per a mi. Mentre es feia el repartiment, no

entenia gaire per què hi havia mestres amb millor número que renunciaven a llocs o que simplement s'aixecaven i marxaven. Doncs jo vaig estar ben contenta amb la feina adjudicada. Ràpid vaig anar a buscar al mapa que m'havia comprat per saber on era l'escola. Com que no havia pujat mai al metro ni a un autobús urbà, la tieta em va dir que m'acompanyaria fins a la porta de l'escola. L'endemà, ben

matineres vam agafar la línia vermella a la Plaça Universitat i fins a l'última parada que era on havíem de baixar (un munt de parades), –no diré el nom de l'escola ni el barri–! Quan vam sortir a l'exterior, aquell entorn em va impressionar; només l'havia vist en alguna pel·lícula; no havia imaginat que Barcelona també fos així: totes les cases eren de planta baixa, roba estesa al carrer, descampats amb escombraries d'aquelles que no en voldríem veure mai i els ulls dels veïns clavats a les nostres esquenes seguint el nostre recorregut. Finalment, un cop a l'escola, vaig ser molt ben acollida i em van assignar una tutoria de cicle mitjà.

– Pel que dius, l'escola devia tenir certa complexitat.

– Normalment, a les 9 del matí només hi havia quatre alumnes. Anaven arribant a mesura que transcorria el dia acompanyats per la seva mare, la majoria d'elles vestides amb bata de *boatín* rosa o blau cel i sabatilles. També venien a recollir-los de la mateixa manera. Era jove i pensava que les coses ana-

Al pati de l'escola Arrels de Barcelona, l'any 1996.

ven més o menys així fins que em van explicar que era una escola de les anomenades de màxima complexitat per estar en un barri difícil. Que et podies trobar en aquestes situacions un tant complexes no m'ho van explicar a la carrera o aquell dia no devia anar

Representació dels Pastorets a l'escola Itaca de Barcelona, l'any 1997.

a classe. Al cap d'uns dies d'estar a la feina, la tieta em va dir: *"Si arribes a ser filla meva, de la mateixa manera que vas arribar en aquest lloc (a l'escola), te n'hauries tornat cap a casa pitant. Feia temps que no passava tanta por"*. Llavors vaig entendre per què els mestres que tenia davant de la llista el dia dels nomenaments van preferir marxar cap a casa seva i no anar a aquell lloc. Doncs aquesta va ser la meva primera feina. Però n'estic orgullosa i hi vaig ser feliç. Va ser una experiència molt enriquidora i positiva en tots els sentits gràcies a la meva ignorància. Les feines posteriors a la ciutat comtal, també em van anar molt bé; ja eren més allò que entrava a les meves expectatives inicials.

– Després del teu pas per la capital tornes cap a Lleida?

– Un cop a la província de Lleida, la meva tasca s'ha desenvolupat en tres escoles on he passat força anys en cadascuna: l'Escola *Els Planells* d'Artesa de Segre, les escoles de la ZER *el Romaní* i l'Escola de *Sanaüja*, de les quals tinc molts bons records. He exercit càrrecs directius en les dues últimes fins que vaig fer cap a Agramunt.

– Quan arribes a l'escola Macià-Companys?

– Va ser al setembre del 2013 i vaig estrenar-me amb una tutoria de tercer, un grup d'alumnes d'aquells que alguns docents prefereixen no tenir perquè destacava pel nombre de trapelles que hi havia; però com sempre, endavant amb la tasca que se m'havia encomanat i ben

aviat la connexió es va establir entre nosaltres. No tinc experiència amb gaires feines remunerades, només collir fruita als estius durant l'adolescència, però qui treballa amb infants ho sap, i uns som els mestres, cada nen i nena té el seu caràcter, inquietuds i peculiaritats. Tots són diferents i iguals. De fet, sovint ens deixen bocabadats si els dones la mà.

Aquell curs es jubilava el Sr. Ernest Caufapé, director de l'Escola Macià-Companys durant vint anys. Llavors em digueren que deixaven el càrrec tots els de l'equip directiu per tal de dedicar-se plenament a la docència. Fou llavors quan que es començà a preparar un nou equip directiu per al curs 2014-15. La nova directora del centre, la M. Teresa Bohils, em demanà acompanyar-la com a cap d'estudis juntament amb el Jaume Vidal, com a secretari. Des d'aleshores he estat set anys compaginant el càrrec amb les classes fins l'any passat.

– El curs passat agafes el relleu de l'anterior directora.

– En finalitzar el curs 2020-21 la directora manifestà el seu desig de no donar continuïtat al seu mandat i de traslladar-se a la seva destinació definitiva. Va ser en aquell moment que la inspecció educativa inicià a l'escola un procés intern de selecció de director a través d'entrevista i concurs de mèrits. En complir el requisits demanats i el fet d'haver estat membre de l'equip directiu els últims anys, em portà a mostrar la meva disponibilitat per ser nomenada directora amb ca-

Claustre de mestres del Macià-Companys per al curs 2022-2023.

Aquest curs, no menys complicat que l'anterior i conscient del compromís que el càrrec comporta, he decidit elaborar i presentar el propi projecte de direcció a la convocatòria pública de selecció de director del centre. I és així com he arribat a la direcció. Vull afrontar els propers anys professionals treballant per aquesta escola, l'alumnat i les seves famílies.

ràcter extraordinari per a un curs. El principal encàrrec que en aquests moments em fa l'administració és la de donar estabilitat i continuïtat a la línia del centre en uns moments un xic complicats que estàvem passant: pandèmia, molta mobilitat de professorat i retallada de personal, entre altres.

Doncs aquest curs, no menys complicat que l'anterior i conscient del compromís que el càrrec comporta, he decidit elaborar i presentar el propi projecte de direcció a la convocatòria pública de selecció de director del centre. I és així com he arribat a la direcció. Vull afrontar els propers anys professionals treballant per aquesta escola, l'alumnat i les seves famílies.

– Com t'has preparat per afrontar aquest càrrec?

– Em preguntes per la meva preparació, doncs sempre m'agrada fer algun curs de formació permanent que

ofereix el Departament i amb efecte sorpresa, aquella formació que t'imposen d'un dia per l'altre. A més, cada any el centre escull una formació interna segons les necessitats que té el professorat. Enguany, com la majoria de centres de Catalunya, farem la formació d'Estratègia Digital de Centre amb l'objectiu d'avançar en competència digital tant docents com alumnes.

– Què ens en pots explicar del teu projecte de directora?

– El projecte de direcció que encaro pretén donar continuïtat i innovació consensuada a diferents aspectes metodològics, organitzatius i de gestió. L'objectiu de tot això ha de ser la millora dels resultats educatius, la cohesió de tots els membres que formem la comunitat educativa i l'obertura cap a l'entorn; alhora que es treballarà per a una optimització en l'organització i la gestió dels recursos tan humans com materials

de què disposem en benefici de la inclusió de l'alumnat, l'equitat d'oportunitats d'aquests i les seves famílies.

Ens queda una bona feina per endavant. Ningú no es podia imaginar que la Covid-19 duraria tant i que faria tants estralls en el procés d'educació-ensenyament dels nostres infants. El primer objectiu és tornar a encarrilar-nos en tot allò que ens funcionava sense deixar de banda les coses positives que també ens ha deixat el virus.

– Qui t'acompanya a l'equip directiu?

– L'Imma Peris com a cap d'estudis i la Iolanda Seco com a secretària amb les quals compto des del curs passat. Els nostres objectius i esforços no serien possible sense la resta d'equip humà que és el més valuós del centre. També és molt important la feina que duu a terme l'Associació de Famílies d'Alumnes (AFA) que s'encarrega del menjador escolar, l'organització de les activitats extraescolars i la socialització de llibres, entre altres aspectes. L'AFA és un pilar molt important que actua en benefici dels infants i les famílies.

– Com es presenta el nou curs?

– Iniciem el curs amb 336 alumnes, uns quants menys que el curs passat. Ha marxat un grup molt nombrós i no tenim tantes matrícules a infantil; es nota la davallada de natalitat d'aquests últims anys. Per altra banda, comptem amb la mateixa plantilla de docents que el curs passat: 27, més la tècnica d'educació infantil i l'auxiliar d'educació ▶

Esmorzar de mestres a colònies a Aiguaviva, al Solsonès. Maig de 2022.

especial. També tenim una psicopedagoga, que dona servei al centre dos matins a la setmana, i, si és el cas i segons les necessitats, altres professionals de l'EAP.

– **Què et sembla que el curs comenci una setmana abans?**

– Una mica embolicat pel canvi d'horaris que suposarà a les famílies: al setembre jornada intensiva, a l'octubre matí i tarda i al juny, un altre cop intensiva. Amb l'avan-

çament del curs, el Departament pretén una millor conciliació de la vida familiar per aquelles famílies que treballen, també escurçar els dies de vacances d'aquells infants d'entorns desfavorits perquè no poden gaudir tant com altres de l'estiu (com és el fet d'anar a esports, de colònies...) i assegurar-los així un entorn més motivador: al matí classe i a la tarda una hora de lleure educatiu dirigida per monitors. La posada en marxa d'aquesta iniciativa la veig precipitada i gens consensuada amb els diferents sectors educatius incloses les AFAs que ara se'ls ha encomanat una feina afegida i estan fent mans i mànigues per acomplir l'objectiu.

– **Quins projectes teniu engegats a l'escola? N'hi ha algun de nou?**

– Ens trobem al segon any de formació del programa d'*Innovació Generació Plurilingüe* (GEP) l'objectiu del

qual és impulsar l'aprenentatge de la llengua anglesa al centre, augmentant l'exposició de l'alumnat a la llengua a través de l'aprenentatge de continguts no lingüístics en altres àrees com matemàtiques, plàstica o medi amb la finalitat que aquestes actuacions millorin la competència lingüística de l'alumnat; també el programa pretén donar visibilitat a les llengües d'origen de l'alumnat a través d'activitats que ajudin a la cohesió de tots els membres de la comunitat educativa.

Per altra banda, donem continuïtat a la feina iniciada el curs passat en el marc del *Pla de Digitalització* dels centres educatius del Departament d'Educació. Aquest curs els docents rebrem la formació Estratègia digital de centre per tal de millorar els coneixements en aquest àmbit i avançar en l'adquisició de la competència digital, tant els mestres com els alumnes, i construir així la

Festa de Carnaval amb el claustre de mestres del Macià-Companys. Febrer de 2019.

Explicant contes en anglès per Halloween, a l'escola Macià-Companys. Octubre de 2021.

Iniciem el curs amb 336 alumnes, uns quants menys que el curs passat. Ha marxat un grup molt nombrós i no tenim tantes matrícules a infantil.

cultura digital del centre.

Un altre punt que ens entusiasma és l'oportunitat que tenim els centres educatius d'Agramunt, gràcies a la iniciativa i patrocini de l'Ajuntament amb el suport d'algunes empreses de la vila, d'introduir tallers de robòtica a l'alumnat de cycle superior en horari lectiu.

També, i per acabar, explicar que a finals del curs passat vam poder entrar a la convocatòria del *Programa per a*

l'Orientació, l'Avanç i l'Enriquiment Educatius PROA+, finançat pel Ministeri d'Educació i Formació Professional i el *Mecanisme de Recuperació i Resiliència (MRR)*, en el marc del pla de Recuperació, Transformació i Resiliència per al cursos 2021-2024; l'objectiu del qual és reforçar els centres que presentem certa complexitat educativa impulsant els canvis necessaris en la seva cultura organitzativa per tal de garantir l'èxit

escolar de tot l'alumnat, amb especial atenció als alumnes que es troben en situació de més vulnerabilitat. Es preveu que la dotació econòmica que rebem aquest curs sigui destinada a abaratir les sortides escolars amb la finalitat que totes les famílies del centre en surtin beneficiades i tot l'alumnat hi pugui participar.

– Vols afegir alguna cosa més?

– Aprofito l'oportunitat que em brinda la revista *Sió* per desitjar-vos, en nom de tots els treballadors de l'Escola Macià-Companys, un bon curs escolar tot esperant poder continuar treballant per a una escola pública, de qualitat i de proximitat.

Ser directora d'una escola comporta uns compromisos que van més enllà del purament pedagògic i administratiu; i més si vius a la mateixa població on exerceixes el càrrec. A la Montse, però, la podeu trucar passades les 10 de la nit perquè sempre hi ha el llum obert d'una classe de les escoles; és perquè s'hi apropa a veure què passa. Com un bon capità de vaixell, sempre és al peu del canó! ■

ÀNGEL &
Lluch

MENESTRAL TORRONAIRE
AGRAMUNT DES DE 1948

OBRADOR I BOTIGA:

Cami Vell de Tàrraga, 17-19 - Agramunt (Lleida) - T. 973 39 00 30
info@torronslluch.com - www.torronslluch.com

ELABOREM TOTS ELS NOSTRES TORRONS I XOCOLATES DE MANERA ARTESANA.

ÀNGEL &
BIOlluch

TORRONS I XOCOLATES ECOLÒGICS

**FABRICACIÓ PRÒPIA
VENDA AL DETALL**

cal
Sangrà

CORTINATGES - JOGUINES - OBJECTES PER INFANTS
LLISTES DE NAIXEMENTS - LLISTES DE COMUNIÓ
BOSES - ESPORTS - DISFRESSES

AVD. JAUME MESTRES, 2 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)
973 391 216 / 696 982 824
www.calsangra.cat
sangra@calsangra.cat

JOVÉ BALASCH
més de 40 anys
**CONSTRUÏNT EL
FUTUR**

XCASA Visita'ns a www.xcasa.cat

CUINES
BANYS
CERÀMICA
PARQUET
PORTES D'INTERIOR

Carrer Capella, 1A - AGRAMUNT - Tel. 600404151

PINTURA DECORATIVA

Ramon Viladevait
Mòbil 666 859 948
Tel. 973 192 063 / 973 390 677

TAXIS AGRAMUNT

24 hores

Vehicles de 4, 6 i 8 places

Demamar per Josep M^a
600 446 600 - 973 390 331
lotaxiagramunt@hotmail.com

PALVI

Fabricació d'equips per a la recollida i transport de residus

Camí Vell de Tàrraga, 27 - Agramunt (Lleida)
Tel. +34 973 391 248 - palvi@palvi.net - www.palvi.net

Reformes
Construcció
Rehabilitació
Interiorisme
Immobilària
Projectes
medioambientals

guaire01
construccions i projectes

Av. Maria Jolonch, 42
AGRAMUNT
973 39 26 10

EROLÉS ESTEVE

Torronaires medievals i la recepta del torró tradicional a Catalunya

Cal tenir en compte que els dolços fets amb mel i fruits secs són i han estat elaborats en molts llocs de la Mediterrània.

Unes postres tan tradicionals de les diades nadalenques com els torrons han merescut molts comentaris sobre el seu possible origen. Cal tenir en compte que els dolços fets amb mel i fruits secs són i han estat elaborats en molts llocs de la Mediterrània, però és molt difícil dir on comen-

çaren abans a fer-ne i menjar-se'n. Tot i això, de la variant d'aquest grup de dolços que coneixem amb el nom de torrons trobem les referències més antigues a Catalunya. La seva elaboració i consum ja es troben documentats al Principat des de principis del segle XIII com un antic costum del monestir benedictí de Sant Cugat del Vallès. La tradició de consumir-los per Nadal i per altres festivitats importants ha quedat reflectida també en diversa documentació i en obres de la literatura catalana al llarg dels segles XIV i XV.¹

Primeres notícies dels torrons en l'alimentació dels monjos benedictins

Els arxius dels monestirs o de les canòniques ens subministren les dades més antigues que tenim sobre el consum de torrons i de neules que, al principi per separat i després de manera conjunta, van constituir les postres típiques de les grans festivitats medievals.

Fins al moment, la referència més reculada sobre el consum de torrons a l'edat mitjana ens arriba a partir de la documentació d'un monestir català, en concret, a través del *Costumari del monestir*

de Sant Cugat del Vallès, de principis del segle XIII.

El *Costumari* és un text llatí que ordena la vida del monestir, tant en el seu aspecte terrenal com espiritual, i on abunden les paraules catalanes llatinitzades. Aquest còdex, redactat entre els anys 1221 i 1223, ens informa dels costums de la seva comunitat benedictina, que ja solia prendre torrons la vigília de Nadal. També en consumia en altres festivitats importants, com el Dijous Sant, el Dissabte de Pasqua i en els aniversaris de grans benefactors i abats del monestir.

Aquest text en llengua llatina utilitza l'expressió *terrones*, que seria el mot llatinitzat del català antic "torrons". Així, a tall d'exemple, el menú que descriu el *Costumari* per subministrar al refector del monestir la vigília de Nadal conté els següents plats: cols, peix fresc amb pebrada, cigrons també empebrats i, finalment, torrons de cigrons. Es veu que menjaven dues menes d'aquests dolços, uns que contenien cigrons i uns altres torrons sense especificar-ne els ingredients.

L'autor del *Costumari*, el monjo targari Pere Ferrer

L'autor d'aquest *Costuma-*

Els dolços elaborats amb mel i fruits secs eren comuns a la Mediterrània des de molt antic i ja figuraven entre les receptes de la cuina romana. (Foto: Torrons Fèlix)

¹ Costafreda Puigpinós, Virginia, "La tradició dels torrons a Catalunya durant l'edat mitjana i la seva continuïtat en el torró d'Agramunt", *Urtx. Revista cultural de l'Urgell*, 2010, núm. 24, p. 325-345. <https://raco.cat/index.php/Urtx/article/view/199699>

El document més antic on es menciona el consum de torrons a l'Edat Mitjana és el *Costumari del monestir de Sant Cugat del Vallès* de l'any 1221 on ja els consumien per Nadal i altres festes senyalades. (Arxiu de la Corona d'Aragó)

A la dreta, làpida sepulcral del monjo Pere Ferrer, natural de Tàrrrega i autor del *Costumari del monestir de Sant Cugat del Vallès*. L'epitafi destaca les seves qualitats com a escriptor i compositor. (Foto: Virgínia Costafreda)

A baix, miniatura d'un monjo cellerer. El vi piment, que es barrejava amb mel i s'aromatitzava amb espècies, s'acostumava prendre sucant-hi neules, que eren unes postres documentades encara de més antic. (*Li Livres dou Santé* d'Aldebrandí de Siena. British Library)

ri fou el monjo Pere Ferrer, que havia nascut a Tàrrrega i que l'any 1174, encara nen, ingressà al monestir de Sant Cugat del Vallès. El seu pare era Ponç Gonter, membre de la família targarina que foren castlans del castell de la vila.

Tal com recull l'epitafi de la seva làpida sepulcral, de l'any 1231 i conservada al monestir de Sant Cugat, Pere Ferrer va ser un famós compositor, escriptor i predicador. Abans de compilar aquesta obra, també havia exercit de prior al mo-

nestir de Sant Pau del Camp als afores de Barcelona.

Les neules unes altres postres molt antigues

Per altra banda, el fet de prendre al final dels àpats festius una mena de vi dolç especiat, anomenat piment, acompanyat de neules encara venia de més antic i era un altre costum dels monjos benedictins. Sobre aquesta tradició també hi ha una referència molt reculada de l'any 1098, on consta que els canonges de la Seu de Barcelona ja prenién piment i neules el dia de l'Ascensió.

Els receptaris medievals catalans

Al receptari del *Llibre de Sent Soví*, que és el text de cuina en català més antic dels Països Catalans, datat l'any 1324, s'hi mencionen els "torrons a malalts". Malauradament, no se n'ha conservat la recepta corresponent i, per tant, se'n desconeixen els ingredients i l'elaboració. L'expressió "a malalts" algú l'ha interpretat com una recepta per als malalts o que

eren ametllats, però, potser es referia als torrons melats, és a dir, fets amb mel.

Al *Llibre de totes maneres de confits* és on surt la primera recepta força detallada que s'ha conservat sobre els torrons. El manuscrit conté una trentena llarga de receptes sobre com cal elaborar fruita confitada i dolços fets amb mel o sucre. Es tracta d'un còdex de mitjan segle XV, però es força probable que aquesta obra anònima sigui anterior i que s'hagi de situar l'elaboració cap a la segona meitat del segle XIV. La recepta que dona dels torrons d'avellanes és la següent:

«[P]er fer torrons de avalanes torrades ab mell e fer-ne taulettes, tu prendràs les avallanes e torrar-les-as. E, com sien torrades, tu les faràs ben netes ab un tros de vidre, e que sien ben netes. E pux prendràs la mell, tanta com ne auràs manester, so és, una lliura de mell per liura de vallanes, e metràs-la al foch ab patit foch e menar l'as bé; e pux levar-l'as del foch. E metràs per liure de mell un blanch d'ou e lensarlos-hi-has com la mell sia

Procés d'elaboració dels torrons d'avellanes.
(Foto: Torrons Fèlix)

Tot buscant un possible origen dels torrons, en alguns llibres de cuina d'avui dia s'ha donat per fet que procedien dels àrabs.

Tauletes de torrons d'avellanes que s'elaboren actualment a Agramunt seguint la recepta tradicional.
(Foto: Torrons Fèlix)

tebea. E lavons menau-ho una gran estona fort, e après tornar-ho-as tentost al foch; e cogua tant fins que sia cuyta, menant tostemp ab poch foch. E la conexensa de la mel con és cuyta és atràs en lo capitol de la pinyonada. E cuyta la mell, levar-l'as del foch e pendràs les avallanes e metràs-les dins e mesclar-les-as ben ab la dita mell. E, fet asò, lensar-ho-as sobre una taula que sia ben neta ab aygua, e après estendràs-ho tot e fer-n'as tauletes de calt en calt, tals com volràs».

A més, cal fer notar que l'elaboració de la recepta medieval d'aquest dolç fet amb avellanes s'ha mantingut fins als nostres dies i coincideix amb la varietat denominada *torró d'Agramunt*.

Els receptaris andalusins

Tot buscant un possible origen dels torrons, en alguns llibres de cuina d'avui dia s'ha donat per fet que procedien dels àrabs. Es basaven en antics receptaris andalusins, que contenien força varietats de dolços fets amb fruits secs. Com que la cuina hispanomusulmana tenia preferència pel dolç, en els seus receptaris aquest tipus de menjar era tractat força extensament.

Al receptari d'Ibn Razin, un autor del segle XIII originari de l'actual zona murciana, apareixia la recepta del dolç blanc tendre que s'elaborava amb les mateixes matèries primeres que el torró d'avellanes: mel, clara d'ou i fruits secs. També se seguia el mateix procés d'elaboració. La diferència estava en el fet que a la recepta andalusina s'hi posaven ametlles o nous. Tot

i el predomini del sucre a la cuina de les classes altes andalusines, la recepta del dolç blanc tendre d'Ibn Razin, en canvi, es continuava confeccionant només amb mel. La utilització de la mel seria un argument a favor de considerar-la una recepta tradicional i popular que amb ingredients del país permetia elaborar un dolç molt gustós.

D'aquesta manera, tenint en compte el costum antic de menjar torrons, ja documentat als monestirs catalans a principis del segle XIII, no es pot atribuir el seu origen als àrabs, tot basant-se en aquests receptaris andalusins, sinó que cal buscar-lo en fonts més antigues.

Antecedents en la cuina clàssica romana

Pel que fa a la cuina d'època romana tenim el llibre d'Apici, *De re coquinaria*, que s'ha datat al segle I i que ja ens informa de dolços elaborats amb mel i fruits secs com avellanes torrades, nous i pinyons. A l'època altmedieval els monjos van copiar obres clàssiques com el llibre d'Apici, que hauria servit de model per als seus propis receptaris. Devia ser a través de la cuina monàstica com arribaren a l'època medieval alguns productes d'aquella cuina clàssica.

Així, la semblança entre el dolç blanc tendre andalusí i els torrons d'avellanes es devia més a aquesta arrel comuna de la cuina romana que no a una importació forana. El fet que ambdues receptes s'elaborin exclusivament amb mel i que no hi hagi sucre entre els ingredients és un argument a favor,

ja que es tractava d'un dolç tradicional i popular. La utilització del fruit de l'avellaner, un arbre espontani o cultivat a Catalunya i també més cap al nord, és un altre punt a favor. El Principat ja en època medieval era un important productor i exportador d'avellanes. En canvi, a la costa andalusina no es produïen avellanes, sinó ametlles, que era el fruit sec utilitzat en el dolç consignat per Ibn Razin. D'aquesta manera, amb el mateix procés d'elaboració es podien fabricar diferents dolços segons els fruits secs que s'hi possessin. A cada territori devien utilitzar el fruit sec més corrent.

Les monges clarisses elaboradores de torrons

La primera comunitat religiosa on tenim documentat el treball d'elaboració de torrons per a consum d'altri és a la de les monges de Santa Clara del monestir de Pedralbes. La reina Elisenda de Montcada, filla dels barons d'Aitona, havia fundat el monestir i pocs anys després de la seva mort es va fer un inventari dels béns del cenobi. Així, l'any 1376 entre els estris de cuina del monestir hi figurava un perol petit per fer torrons per als frares menors.

Es dedueix de l'anotació de l'inventari que les monges clarisses elaboraven els torrons per als frares franciscans i, en canvi, que elles no en menjaven, ja que la regla del seu orde els ho prohibia. Les clarisses es van especialitzar en la realització de dolços i en va ser molt apreciat el consum entre les famílies de benefactors dels seus monestirs.

Recepta més antiga dels torrons d'avellanes del *Llibre de totes maneres de confits* del segle XV. (Arxiu Històric de la Universitat de Barcelona)

Els consells dels moralistes i dels metges sobre aquests dolços no coincidia

El frare i escriptor gironí Francesc Eiximenis, que en els seus escrits exposa un complet panorama de tots els aspectes de la vida catalana de la darrer part del segle XIV, en el seu llibre *Terç del Crestià*, escrit l'any 1384, també parla dels torrons. Els consells d'aquest moralista franciscà volien posar remei al pecat de

gola recomanant el consum d'aliments bàsics i primaris cuinats d'una manera simple i evitar els dolços, com ara els torrons, el piment i les neules.

De tota manera, aquests consells d'Eiximenis no eren gaire seguits. El famós metge de la cort reial Arnau de Vilanova lloava les virtuts dietètiques dels fruits secs quan eren confits fets amb mel, com ara el pinyonat i l'avellanat. Aquestes postres eren equivalents a la pinyonada i al torrò d'avellanes del *Llibre de totes maneres de confits*. D'una opinió semblant era el metge de l'Estudi General de Lleida Jaume d'Agramunt en els consells que donava l'any 1348 davant la imminent arribada de la pesta negra. Així, aquest metge lleidatà recomanava prendre el vi piment després de menjar acompanyat de pa torrat o de neules. Per tant, els consells dels moralistes com fra Eiximenis no coincidien amb les reco-

manacions que feien metges com Arnau de Vilanova o Jaume d'Agramunt pel que feia al consum d'aquests dolços.

Els torrons com a obsequi per Nadal

Al final del segle XIV ja ens consta que els torrons eren unes postres molt populars, especialment per Nadal. Era un fet tan generalitzat i arrelat que fins i tot en alguns hospitals importants s'acostumava a obsequiar amb aquests dolços durant la festa nadalenca.

Algunes dames nobles, a més d'elaborar torrons per Nadal a casa seva, també els utilitzaven per fer regals durant aquelles dates, tal com figura al llibre de comptes de Sança Ximenis, germana del vescomte de Cabrera. Així, entre les despeses extraordinàries del mes de desembre de l'any 1440, feia constar que havia comprat 4 lliures de mel, 4 lliures d'avellanes torrades i 1 lliura d'alegria (sèsam) per fer torrons. Aquesta dama elaborava a casa seva els torrons d'avellanes i d'alegria i després en regalava a persones que apreciava. La reina Maria també en demanava a les monges clarisses, que tenien fama de fer-los molt bons, per fer un regal per Nadal al seu germà, el rei de Castella.

Durant el segle XV, al Principat i també a València els torrons no només eren unes postres típicament nadalenques sinó que s'oferien habitualment per celebrar altres diades festives i per obsequiar les visites importants com les dels reis. A les comarques ponentines també està documentat aquest costum i així consta que l'any 1484 el comú de la vila de Tàrr-

Claustre del monestir de Santa Maria de Pedralbes. Aquesta comunitat de les monges de Santa Clara és el primer indret documentat d'elaboració de torrons. (Foto: Virgínia Costafreda)

Miniatura d'un manuscrit àrab del segle XIII que representa l'elaboració de productes amb mel. (Traducció de la *Matèria mèdica* de Dioscòrides. Metropolitan Museum of Art)

A la dreta, il·lustració del primer foli del *Terç del Crestià* de Francesc Eiximenis de l'any 1384. Primera obra literària on es mencionen els torrons. Tot i els consells en contra d'aquest frare, aquests dolços eren molt consumits durant les festivitats i s'ofereien com a regal especialment per Nadal. (Biblioteca Nacional de Madrid)

A baix, sepulcre de l'abadessa del monestir de Pedralbes, Francesca de Saportella, neboda de la fundadora, la reina Elisenda de Montcada. Pocs anys després de la mort d'ambdues, en un inventari de l'any 1376, ja consta que les clarisses elaboraven torrons. (Foto: Virgínia Costafreda)

ga havia donat una col·lació als paers ceriverins i els havia convidat a confits de sucre i torrons.

L'exportació de torrons des del Principat

Pocs dies abans del Nadal de l'any 1484 ja està documentat per part d'un mercader català el carregament de dos quintars de torrons amb destí a Ciutadella. Una altra mostra de com els torrons haurien arribat fins i tot a Itàlia la tenim en la documentació d'una catalana resident a Sicília, que en haver-se quedat vídua va haver de portar els negocis que tenien a l'illa. Així, Caterina Llull entre els

anys 1474 i 1479 havia comprat per a les festes de Nadal torrons i neules a diferents especiers sicilians i catalans.

D'aquesta manera, la gran quantitat de catalans que residien en els diferents territoris de la Corona durant els segles XIV i XV devien haver estat el vehicle de difusió dels torrons. No solament s'havien exportat els torrons i el costum de menjar-los durant les celebracions, sinó, fins i tot, la mateixa paraula per designar aquests dolços tan tradicionals a casa nostra.

La rifa de torrons

A principis del segle XV ja consta que hi havia professionals especialitzats en la venda de torrons i en algun ban municipal ja es regulava l'activitat dels que rifaven torrons al mercat. A les comarques ponentines aquest costum de jugar o rifar els torrons ja està documentat també de força antic i és l'antecedent del popular joc del *Catxo* que acostumaven a utilitzar els torronaires agramuntins per vendre el seu producte a les fires. Així a la segona meitat del segle XV un targarí presentava una denúncia a la justícia

de Tàrrrega per no haver pogut cobrar el deute de torrons que havia guanyat jugant.²

Una nadala medieval i l'etimologia de la paraula

També en les rondalles i cançons populars ja es mencionaven com aliments típics de la diada nadalenca les neules i els torrons, que ja des de l'època medieval simbolitzaven el Nadal. Així, tenim, per exemple, una nadala de les primeries del segle XV que té la forma de cançó de bressol i que en diverses estrofes es refereix a aquests dolços. Una de les estrofes on apareix la paraula és la següent:

*Aportar-li hets en les carreres
on són los altres minyonets.
E si callar hic no volia,
donar-li hets dels terronets,
e de les neules qui n'havia.
Ai, mon fillet! E què havets?
Dom, dom, dom, dom; dom,
dom, dom, dom.*

Es tracta d'una cançó tradicional inspirada en el tema del "Noi de la mare", que es va trobar copiada en un manuscrit del segle XV localitzat a l'Albi, a les Garrigues. Joan Coromines en el seu *Diccionari etimològic* fa derivar la paraula "torró" de "terra" i fa notar que en aquesta cançó hi apareix una variant dialectal del nom d'aquests dolços que és "terronets". Aquesta expressió ens remet al "terrons" del *Costumari* i confirmaria l'etimologia que va donar Coromines.

Virgínia Costafreda

² Miró, Ramon, "Els torrons a les festes de Nadal (mitjan segle XV a inicis del XVI)", *El pregoner d'Urgell*, núm. 533, 19-12-2001, p. 34-35.

bé i bo

cuinem x tu

Pollastres a l'Ast i Menjar Per Emportar

OBRIM TOTS ELS DIES

DE 10h a 14:30h

AGRAMUNT

Av. Marià Jolonch, 4

973 82 11 63

LLEIDA

C/ Torres de Sanui, 15

C/ Pi i Margall, 30

C/ Corts Catalanes, 12

C/ Humbert Torres, 18

www.beibo.cat

EXCAVACIONS TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46

Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

Aquest any,
a GRUCONSA celebrem

b5

A N I V E R S A R I

1 9 5 7
2 0 2 2

GRUCONSA

GRUPO CONSIST, S.A.

*Flexible solutions
for flexible packaging*

**Som poble,
fem poble**

És motiu d'orgull i satisfacció poder celebrar aquesta efemèride amb tot el poble d'Agramunt.

Per això, **els actes oberts a tothom** són:

Divendres, 30 de setembre, a les 22 h, al CONSIST PARC:

NIT D'HAVANERES I ROM CREMAT

Dissabte, 1 d'octubre, a les 10 h, a l'església Parroquial:

MISSA EN HONOR A SANT PANCRÀS

Benvinguts al curs 2022-23!

El lema d'aquest curs és "viu i deixa la teva petjada".

Membres del claustre i PAS del Col·legi Mare de Déu del Socors.

Divendres, 6 de setembre, iniciàvem un nou curs ple d'il·lusió i amb l'alegria d'haver deixat enrere una pandèmia plena de restriccions. 181 alumnes repartits en nou cursos (tres a l'educació infantil i sis a l'educació primària) van tornar a omplir les aules de l'escola en un curs amb novetats significatives. Pel que fa l'aspecte organitzatiu, les tardes del mes de setembre compten amb una hora de lleure –la darrera

de la tarda– en què els alumnes gaudeixen d'una estona lúdica en diversos espais del centre sota la supervisió dels mateixos docents del centre.

Així mateix, continuarem desenvolupant el treball globalitzat a través de metodologies com el treball cooperatiu, els projectes i les preguntes-repte. El context de normalitat també ha fet possible que tornessin els ambients a l'educació infantil.

Pel que fa a les extraescolars que s'ofereixen enguany, els alumnes de primària que ho desitgin podran inscriure's a una activitat extraescolar de preparació per als exàmens oficials de Cambridge. En aquesta activitat es farà un aprofundiment de la llengua anglesa a través del treball per competències. També hi haurà anglès com a extraescolar per als alumnes d'infantil i cicle inicial. Val a dir que serveis d'acollida matinal i menjador segueixen funcionant tal com era habitual.

L'inici d'un nou curs suposa l'estrena d'un nou lema. Es tracta d'una reflexió que treballarem transversalment al llarg de tot el curs. Aquest és "viu i deixa la teva petjada".

D'altra banda, s'incorporen al claustre dues mestres noves: la Laia Díaz i la Míriam Campañera. Però no tot són inicis, ja que acabem d'acomiar per jubilació la mestra Mari Cunillera a qui desitgem un camí ple de felicitat en aquesta nova etapa que comença.

Que tinguem un bon curs!

Col·legi Mare de Déu del Socors

FONT: COL. M. D. DEL SOCORS

Roig

TORRÓ D'AGRAMUNT
XOCOLATA A LA PEDRA

TORRONS ROIG, S.A. - Ctra. L-303, km 19,100 | 25310 AGRAMUNT (Lleida) - tel. 973 39 00 36 - fax 973 39 06 90 - www.torronsroig.com

VIMAT
www.vimatcomercial.com

PACKAGING INTEGRAL

AL SERVEI DEL COMERÇ,
LA RESTAURACIÓ I
LA INDÚSTRIA

973 39 29 10
621 264 406

vimat@vimatcomercial.com

Contacta amb nosaltres i el nostre equip comercial t'assessorarà sense cap compromís.

Av. La Consolació 92
(Pol. Ind. La Consolació)
25300 Tàrragona

Segueix la nostra activitat

Elaboració Artesanal
Formatges Monber

C/ Les Eres, 18 - Tel. 973 390 316 - Agramunt

LLAGUNES CENTRE MULTIMARCA

NOUS KIM O GERENCIA OCASIO MULTIMARCA

OBRIM Diumenge

ARTESA DE SEGRE T. 973400148

JOLONCH
XOCOLATA A LA PEDRA
D'AGRAMUNT DES DE 1770

La xocolata de casa, a la tassa.

Av. Marià Jolonch, 5 | 25310 AGRAMUNT - Lleida
Tel. 973 390 113 | Fax 973 39 00 07
info@xocolatajolonch.com

TORRONS VICENS, Tradició Familiar

www.xocolatajolonch.com

Mart

Des de l'esfondrament de l'imperi romà soc una mena de déu emèrit que gairebé ningú no recorda i, si he de ser sincer, no em sap pas gens de greu.

A Grècia em deien Ares i era una de les dotze divinitats de l'Olimp, però confesso que mai no em vaig trobar a gust com a déu de la guerra; segurament per això vaig fer un paper més aviat galdós en moltes batalles, com a Troia, on em van ferir, i si em comparava amb Atena, la deessa de l'estratègia i del coratge, tenia les de perdre. Quan els romans es van fer amos de Grècia, de bon principi vaig passar a déu de l'agricultura, una missió molt més agradable i profitosa, vaig canviar el nom per l'actual de Mart i tothom em tenia molt de respecte, fins al punt que, amb Júpiter, era el principal patró de l'imperi.

Però el meu nom romà prové del mes de març, temps en què els sacerdots del meu temple ballaven danses guerreres mentre custodiaven el nostre escut sagrat caigut del cel, de la integritat del qual depenia el benestar de Roma. Per aquest motiu aviat vaig haver de deixar agricultura i tornar a déu de la guerra. A contracor, això sí.

Des de l'esfondrament de l'imperi romà soc una mena de déu emèrit que gairebé ningú no recorda i, si he de ser sincer, no em sap pas gens de greu. Tinc molt de temps lliure i de tant en tant l'aprofito per fer-la petar amb els altres déus, també amb els de les religions monoteistes, ara molt de moda; en temps passats els déus no ens aveníem gaire, sovint lluitàvem entre nosaltres, fins que amb els anys ens hem convençut que no hi ha res millor que la concòrdia i l'amistat. En canvi, els humans no han evolucionat com nosaltres i això ens entristeix: es continuen comportant de manera molt mesquina, només pensen en la cobdícia i el poder, han relegat la filosofia i les arts a un nivell secundari, els rics cada cop són més

rics, la misèria s'estén, i no fan sinó fabricar armes amb què s'autodestruiran; alhora exploten de tal manera els recursos del planeta que, si no es maten amb guerres, es moriran d'insalubritat.

–Tu no deus pas poder fer res per aturar aquest desori, oi? –em preguntava l'altre dia el déu dels cristians, capficat per aquesta crítica situació de la Terra.

–Prou saps que no. Ara bona part dels humans es declaren monoteistes i als déus d'abans ens ignoren. Que potser tens càrrecs de consciència, tu? –li vaig respondre–. Recorda que al començament vas fer fora del paradís terrenal la primera parella d'humans per una petita desobediència i vas condemnar els seus descendents al patiment i a la imperfecció.

–Calia fer-ho, xiquet –es va justificar–. Va ser una prova demostrativa que els vicis que amb el temps han desenvolupat els homes ja els duien encastats a la genètica i, si no ho hagués previst, tard o d'hora m'haurien desafiat, hauria hagut de transformar-los en dimonis com vaig haver de fer amb els àngels rebels i la humanitat s'hauria acabat abans d'hora.

–Potser tens raó i penso que solucionar els problemes dels humans d'avui dia pot resultar una càrrega excessiva per a un déu sol. Si els convencesis de tornar a societats politeistes ens podríem repartir la tasca entre tots –li vaig dir, amb ànim d'ajudar-lo.

–Això, mai –el seu posat es va tornar desafiant–. Jo soc l'únic déu veritable, per això em diuen Déu, amb majúscula. No t'ofenguis, però has d'admetre que vosaltres sou uns déus menors, amortitzats de fa segles. Ara el poder és únicament meu.

–Bé, bé, no discutirem pas això ara –vaig dir-li, en veure'l tant excitat–. Si no ens necessites, proposaré als altres déus d'anar-nos-en a les galàxies on viuen humans més assenyats que els de la Terra i ens estalviarem preocupacions. Però..., ara que me n'adono, estàs segur que els teus súbdits no t'han encomanat algun dels seus vicis?

Lo navegant del Sió

PINTORS GERMANS CAPITAN

Antoni i Josep Mª Capitan Gallardo

SERVEI I LLOGUER DE PLATAFORMES

TRACTAMENT DE FAÇANES · COL·LOCACIÓ DE PLADUR
REVESTIMENTS DE FUSTA · ESTUCS D'ALTA DECORACIÓ
INSTAL·LACIÓ DE PARQUET · PINTURES INDUSTRIALS

C. Fontanilles, 17 - AGRAMUNT
Tel. 973 390 403 - Mòb. 667 639 258 - Fax 973 391 124
Mòb. Josep M. 605 851 798

Calçats Mary

des de l'any 2000

Alce
Tommy Hilfiger

NeroGiardini

TOMMY HILFIGER

i moltes més

El Àngel Quimerà, 5
Agramunt
973 39 20 55 - 686 27 29 27

PEUra
CLINICA PODOLOGICA

TERE TORNÉ
PODÒLOGA
INFERMERA

NATALIA CAIRO
PODÒLOGA
INFERMERA

NÚRIA MUIXI
LOGOPEDA

ANNA TORNÉ
INFERMERA
REFLEXÒLOGA PODAL
ACUPUNTORA
FLORS DE BACH

Ronda Comtes d'Urgell, 4
25310 - AGRAMUNT (LLEIDA)
TEL. 973 392 689

Queviures
L'Estoneta
Bar - Restaurant

Menjars casolans per emportar
Cafeteria - Bar - Restaurant
Pollastres i conills a l'ast, paelles...
Queviures - Càtering

Agramunt (Lleida)
C/ Pau Casals, 20
973.390.468

DARQUITECTURA

Av. Jaume Mestres, 27 - 25310 Agramunt (Lleida) - Tel. 973 392 386 - 387
www.darquitectura.com

LLUNA NOVA

PERRUQUERIA

T. 973 39 27 24
LLUNANOVAAGRAMUNT

AV. JAUME MESTRES, 27 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

Fisiològics

AGRAMUNT
CENTRE DE FISIOTERÀPIA

Marta Martí Nabert, c.c. 11186
Clara Mestres, c.c. 11204

HORES CONVINQUDES TRUCAR AL 973.39.28.18

Av. Maria Jolanch 19-21 baixos AGRAMUNT

Clínica dental

Dra. ROSER MARTORELL SOLÉ

Servis d'Odontologia General, Ortodòncia, Periodòncia,
Odontopediatria, Implantologia i Cirurgia Bucal.

TRUCAR AL 973.39.12.27

Reconeixement i pretemporada

R. Mendoza

S'ha fet una pretemporada regular, amb una derrota davant el Juneda (1-2) i un empat amb el Puigvertenc de Lleida (1-1). Un cop més, i com és habitual, el partit de la Festa Major indica el començament de la temporada. Enguany ha estat amb el Lleida Esportiu B. Un partit molt disputat (1-1) on les ocasions i els gols van arribar a la segona part.

Abans de començar el partit, Roger Súria va fer el servei d'honor. El club va voler retre un reconeixement a aquest atleta agramunti, campió de Catalunya en la prova de 5.000 sub-20 i subcampió d'Espanya que comportà la seva participació al mundial de Colòmbia.

Per una altra banda s'acosta l'inici de la temporada 2022/23 i la federació només ha passat els grups on estan els equips de les categories preferent i primera. L'amateur començarà a jugar el campionat a partir del 18 de setembre i el futbol base el 24 de setembre. La novetat d'aquest any és que l'amateur torna a jugar a segona catalana, i l'aleví i el benjamí a preferent, la màxima categoria provincial.

Servei de honor per part del Roger Súria.

R. MENDOZA

- L'amateur jugarà a la segona catalana sub-grup 5-B
- Aleví preferent grup 3
- Aleví primera grup 8
- Benjamí preferent grup 3
- Benjamí primera grup 10

R. MENDOZA

Equip Amateur Segona Catalana. Jugadors: M. Cahelles, N. Sánchez, S. Tarruella, E. Monter, E. Gallart, G. Cahelles, M. Tàpia, M. Garcia, Y. Souilah, Jc. Abraham, P. Recasens, X. Pedrol, R. Ribera, I. Baha, M. Manneh, A. Figuera, C. Orno, S. Castelló, D. Buireu, F. Isla, O. Valls, O. Areny, N. Diedhiou, J. Rodríguez, M. Zuluaga, J. Hernández. Tècnics: Entrenador: J. Oliveres. Segon entrenador: C. Salvadó. Entrenador porters: P. Popa. Fisioterapeuta: M. Serentill.

Entrevista a Sílvia Puigarnau

Sílvia Puigarnau Coma és una atleta agramuntina a la qual apassiona l'esport. Membre del CA Escatxics des dels seus inicis, i filla d'un dels fundadors (Josep Maria Puigarnau), ha viscut l'atletisme des de petita. Recorda amb nostàlgia les sortides a córrer amb amics. Després de cursar la seva formació també en l'àmbit esportiu, la Sílvia evolucionà fins a arribar a l'elit competint i assolint pòdiums a nivell mundial. Per tot plegat, aquest mes hem volgut parlar amb ella.

– Pels qui no et coneixen, presenta't

– Vaig néixer el 1987 a Agramunt. Després d'estudiar als centres escolars d'Agramunt, vaig cursar Ciències de l'Activitat física i l'esport, especialitzant-me en la rehabilitació esportiva i en els esports de neu. A posteriori, vaig cursar el màster d'educació i de gestió esportiva, cosa que em portar a estar al capdavant de centres de fitness. Em vaig doctorar en Activitat Física i Esport l'any 2017 amb una tesi sobre motivació i adherència a l'activitat física. He exercit de professora a l'INEFC, així també com he estat entrenadora d'esports de resistència. Actualment soc la directora de l'INEFC Pirineus ubicat a la Seu d'Urgell.

– Quins esports practiques, i en quins competeixes?

– Principalment practico curses per muntanya, en especial la modalitat Ultra, que supera els 50 km. Acostumen a ser curses tècniques, amb dificultat de desplaçament en el terreny i amb molt desnivell acumulat, és a dir, molts metres de pujada i baixada. També practico i competeixo en esquí de muntanya, esport en el qual es puja també amb els esquís, amb pells de foca, i per a baixar es treuen les pells. De forma complementària, utilitzo la bicicleta per entrenar sense tant impacte.

– Quin esport és el que et motiva més?

– Jo em sento corredora principalment, sobretot en aquestes curses d'*skyrunning*, modalitat de les curses per muntanya on existeix una dificultat tècnica alta. Em sento competent quan el terreny és molt irregular. M'agrada passar per llocs complicats, on existeixin cadenes, cordes o glaciers, fins i tot passos de grimpar. Percebo tanta felicitat i adrenalina quan practico aquest

esport que en alguns moments ho passo realment malament. Em sento afortunada de poder arribar a aquests llocs remots, respirar, mirar... Bé, això, en competició, no massa.

– Fes-nos cinc cèntims del teu palmarès?

– Porto molts anys corrent i competint. En puc destacar alguns. Vaig quedar segona a la copa d'Espanya de 2017, guanyant dues proves del circuit. Aquell any també vaig fer 9a a la copa del món d'*Skyrunning* modalitat ultra extreme. He guanyat altres curses a nivell català i estatal, i he competit a nivell internacional en la copa

d'*skyrunning* per diferents països del món. El 2019, a part d'aconseguir una gran classificació a la copa del món, vaig obtenir una medalla de bronze al campionat d'Europa d'*Skyrunning*.

Aquest any, he competit a nivell internacional també amb esquí de muntanya, en la gran pierra menta, he estat campiona de Catalunya de vertical i per equips, he aconseguit una 9a posició al campionat d'Espanya ultra i un 3r lloc en una cursa de copa del món. Ara però, tinc una lesió i estic parada fins que pugui reprendre els entrenaments.

– Quines marques et donen suport?

– Ara corro per la marca Brooks i la veritat és que estic molt contenta de poder formar part d'aquesta família. És una marca americana que està creixent a Europa i la veritat és que m'encanten les seves sabatilles. També rebo el suport dels rellotges POLAR i dels complementos Arch-max. A nivell local, Virginias també em recolza en els meus reptes, competicions i aventures.

– Quins projectes o reptes, dels que has fet fins ara, destacaries?

– Preparar qualsevol competició és un repte. Compaginar la feina amb els llargs entrenaments, ja és força complicat. Ara bé, m'ha permès córrer per molts llocs del món com la Xina, Noruega, Bulgària, etc. També he fet altres reptes fora de la competició: recórrer la vall d'Aran per recaptar diners per a l'estudi de la Covid-19 *nons-top*, o recórrer la línia més pròxima al meridià de Greenwich durant 10 dies (500 km)

– Actualment estàs recuperant-te d'una lesió...

– Bé, sempre acaben passant coses; sobretot quan hi dediques tantes hores. Aquesta ha estat una lesió per

sobre ús, és a dir, per repetició. Tinc el tendó del tensor de la fàscia lata, a la zona dels malucs, una mica inflamada i esquinçada. Sempre he intentat esquivar el repòs total i en aquesta ocasió, no ho he pogut evitar. Ara estic en mans del Dr. Xavi Gasol de Vilafranca del Penedès i del seu equip de rehabilitadors. La veritat és que m'està ajudant molt i apliquem càrrega de forma molt progressiva a la vegada que fem tractament amb plasma ric en plaquetes. Això consisteix en treure sang, centrifugar-la i la part de les plaquetes, injectar-la a la zona del dolor per accelerar la cicatrització.

– Què tens al cap per quan estiguis recuperada?

– Primer, córrer sense dolor i, després, remirar el calendari de nou per veure cap a on vull anar. M'agradaria poder accedir a la selecció espanyola de nou, i també preparar alguna prova

amb renom internacional. Però primer he de pensar en córrer sense dolor, ja que he estat molt temps aguantant amb les molèsties.

– Al marge del teu vessant d'elit, també formes part del CA Escatxics. En recordes els inicis?

– Escatxics és la materialització d'una passió per l'atletisme que va començar fa molts anys de la mà del meu pare i de l'Antonio Farré. Recordo quan anàvem a córrer la Montse Canes, la Meritxell Penella, el Roger Perucho, el Roger Creus, entre molts altres. Aleshores córrer no estava de moda, però nosaltres ens ho passàvem bé i per mi va ser un inici. Gràcies al Xavi Súria, quan nosaltres vàrem deixar el poble per anar a estudiar fora, es recuperà aquesta activitat que va anar creixent i creixent fins que un dia vàrem creure important formalitzar aquesta colla de corredors amb un club. La meva feina

va ser fer els estatuts i la documentació necessària i enviar-la al registre. L'evolució de l'atletisme a Agramunt ha estat gràcies a tots aquells que han estat davant i han inculcat els valors d'un esport com aquest. El club Escatxics és petit i té els recursos que té, però penso que la coordinadora i la gent que l'ajuda, fa una gran tasca i que cal seguir les seves propostes. És important recolzar-se amb persones formades i amb experiència perquè la progressió esportiva sigui correcta.

– Com valors els resultats del Club, sobretot partint de la base que Agramunt no disposa d'instal·lacions específiques per a l'atletisme?

– La veritat és que em sembla molt meritori. Sempre he dit que no cal disposar de les millors instal·lacions, però sí de bons educadors i entrenadors que respectin els principis de l'entrenament. També és molt important el sacrifici i la constància dels esportistes, ja que sense esforç i organització no és possible arribar a realitzar aquestes marques.

– Vols afegir alguna cosa?

– Només em queda agrair a tots els membres de la directiva, entrenadors i col·laboradors la seva tasca. L'esport és un gran educador i, a la vegada, necessari per a la nostra salut. Els Escatxics han posat Agramunt al món i han fet créixer aquest esport entre la població. Moltíssimes gràcies! ■

CoTs
CoTs

- Merceria
- Perfumeria
- Marroquineria
- Articles de viatge

Pico del Mercadal, 4
Tel: 973 57 01 32
HGRAMUNT (Vieljeu)

VINT I VINT TOURS

Marta Joval Solé
Agent de viatges

Carrer Sió, 23 baixos
25310 AGRAMUNT
973 044 150 - 675 052 415
vintvintours@gmail.com

FERRETERIA MOLINET, S.L.

www.molinet.cat

Obert 24 hores
Entra, tria, compra
i t'ho portem a casa!

Ctra. d'Artesa, 1
AGRAMUNT

ferreteria@molinet.cat

Tel. 973 390 458
Fax 973 390 662

Pla
RELOTGERIA
JOIERIA
ARMERIA

Baixada del Mercadal (11)
Tel. 973 390 306
AGRAMUNT

ESMATGES
FORN

C/ Sant Joan, 12
Tel. 973 39 09 43
AGRAMUNT

Garantia de qualitat
REPSOL

tel 973 390826

PANADÈS
al teu costat

Gasoil de proximitat per a la pagesia...

Petrocat

Barra de Festa Major i inici de la temporada

Enguany hem tingut la sort i la responsabilitat de fer-nos càrrec de la barra de la Festa Major d'Agramunt. Com bé sap tothom que formi o hagi format part d'una entitat, gestionar l'organització d'una barra d'aquestes dimensions és una gran ajuda econòmica, però també moltes hores de dedicació i molts efectius al peu del canó. És per això que volem aprofitar aquestes línies per fer un profund agraïment a tothom que va posar el seu granet de sorra perquè sempre hi hagués un nombre de persones suficient per gestionar la barra amb solvència. Com a club, el nostre objectiu sempre ha estat el d'oferir a tota la població una activitat esportiva a un preu assequible, i és per això que aquestes iniciatives ens ajuden a poder seguir en aquesta línia.

Pel que fa a l'àmbit esportiu, tots els equips del club van començar la seva pretemporada a principis de setembre. Enguany comptem amb nou equips, i ens omple d'il·lusió poder tornar a tenir a les nostres files dos equips femenins.

FONT: FUTBOL SALA

Barra de Festa Major del dissabte a la nit.

Aquests equips estaran dirigits per: Bernardo Esteban i Sergi Bertran (debutants), Marc Serra (prebenjamí), Joel Cadevall (aleví B), Eduard Eroles (aleví A), Pol Pedrós (infantil), Miquel Àngel Biel (cadet), Gerard Fontanet (sènior), Robert Robredo i Pol Carrera (infantil femení) i Robert Creus (juvenil femení).

Quant a les informacions extraesportives i socials del club, com cada any hem participat a l'ofrena floral del dia 11 de setembre. L'encarregada d'entregar la nostra ofrena va ser la Mariona. A més, l'any passat vam renovar les samarretes d'entrenament, i com ja hem fet en alguna altra ocasió, vam enviar al Senegal les samarretes que havíem utilitzat, concretament al poble Oussouye Harlem, així doncs, tant els infants com els adults poden disposar de diverses samarretes pels seus esdeveniments esportius que començaran a l'octubre. ■

FONT: FUTBOL SALA

Les samarretes que hem enviat al Senegal.

Per a subscripcions i anuncis de la revista, us podeu adreçar a

Vítor M. Cabral
Tel. 672 684 719
secretaria@revistasio.cat

**HOTEL - BAR
RESTAURANT**

CTRA. CERVERA, S/N.
TEL/FAX 973 39 12 13 (3 línies)
25310 AGRAMUNT - URGELL - LLEIDA

De nou tenim per endavant una temporada apassionant

Comença una nova temporada, la 2022-23, en la qual tenim per davant un horitzó més positiu que en les anteriors doncs per primera vegada des del 2020 no hi ha restriccions de cap tipus per poder desenvolupar l'activitat esportiva, aspecte que demostra que la il·lusió i les ganes de fer esport i practicar bàsquet han sortit reeixides. Tot i així, caldrà no baixar la guàrdia i adaptar-nos a totes les situacions que puguin sorgir tenint present que el més important és preservar la salut de tothom sense defugir de la nostra voluntat d'arribar al màxim de gent possible, ampliant la base del nostre club.

Enguany els eixos sobre els que es vertebrarà la temporada seran els següents:

-La incorporació de nova gent en l'estructura de la nostra entitat i en concret en el vessant esportiu. Així el Rafa Matorros, serà l'encarregat de supervisar els entrenaments setmanals i fer d'enllaç entre els entrenadors i la direcció esportiva, copsant les necessitats de recursos materials i humans per facilitar l'activitat ordinària dels nostres tècnics. En Rafa serà l'encarregat de coordinar la logística dels entrenaments, una figura molt necessària i que de ben segur ens ajudarà en el funcionament del dia a dia del club.

-La voluntat de seguir creant sinèrgia positiva amb els centres educatius d'Agramunt per tal de renovar l'activitat extraescolar de bàsquet aquest curs escolar 2022-23. La temporada passada vam col·laborar amb el col·legi Macià-Companys d'octubre a juny, que ens va servir per donar-nos a conèixer i fer el màxim de difusió dels nostres valors i fonaments del basquetbol.

-L'elaboració d'un pla de treball del club per tal de realitzar una sèrie d'activitats durant la temporada tot repetint actuacions ja realitzades la temporada passada i potenciar les xarxes socials i la visualització dels valors del club, la tasca social que es pot desenvolupar fent que l'economia de les famílies no sigui obstacle per practicar bàsquet i recuperant en l'estructura de l'entitat gent que per diversos motius no en formen part.

-L'ànim d'incorporar al staff d'entrenadors gent jove i amb empatia amb els nens i nenes, amb il·lusió per la pràctica d'aquest esport i amb la màxima motivació per tal de transmetre-ho als nens i nenes, que aquests vegin el seu entrenador com un referent i una persona d'inculcació de fonaments i valors i que els millori com a jugadors al llarg de la temporada. Així és com la Iris Antequera, l'Ester Ros,

el Miquel Angel Palou i el Josep Roca s'incorporaran a l'staff tècnic del BAC, amb tots ells més i millor, arribarem encara més lluny!

Finalment el club ha pogut inscriure quatre equips en competició reglada i un darrer que té moltes opcions competitives per endavant i sobre el qual s'està estudiant la millor forma per optimitzar el rendiment dels nois i noies.

Les diferents competicions de joc s'inicien el cap de setmana del 24-25 de Setembre i els horaris de joc seran els següents:

- Infantil Femení:** Diumenge, 11:00 h. (Setmana B).
- Cadet Femení:** Diumenge, 12:30 h. (Setmana B).
- Pre-Infantil Masculí:** Diumenge, 11:00 h. (Setmana A)
- Junior Masculí:** Diumenge, 12:30 h. (Setmana A).

Tanmateix s'està pendent de realitzar una sèrie de trobades de basquetbol amb altres clubs del voltant nostre així com l'estudi de la viabilitat de la inscripció d'algun equip en el campionat 3x3 de Catalunya, tal i com es va fer la temporada passada amb els minis, que va servir per mantenir la dinàmica d'entrenament i de tensió positiva, podent fer un equip federat en la segona fase de la lliga reglada.

I també s'està treballant en l'Escola de Bàsquet LludriBac

Campions amb solvència del 3x3 masculí, Minabo de Kiev.

FONT: BAC

FONT: BAC

Les Intermitents, millor equip femení de promoció. Enhorabona noies!

FONT: BAC

Gaudeix del partit Eurolliga Xavi, el millor en tir!

amb els seus equips d'escola i pre-mini i també per poder oferir un projecte engrescador des de P4-P5 amb la voluntat d'anar nodrint els equips de les diferents categories i assegurar la perdurabilitat de la base del club. En aquest sentit s'ha fet difusió de manera telemàtica i s'ha repartit fulletons als centres educatius de la nostra vila.

Des del club estem convençuts que novament aquest any estarem a l'alçada del que ens exigeixen les diferents categories i amb un ànim renovat i d'il·lusió sumarem tots en el mateix sentit per tal de tenir la satisfacció de la feina ben feta i les fites marcades d'inici, assolides!

3x3 de Festa Major i Concurs de Tir al pavelló Municipal

Una nova edició, la cinquena del torneig 3x3 en basquetbol i la segona del concurs de tir Triple Shot, es va celebrar en el marc de la Festa Major. I realment, ambdues activitats van ser un èxit total. 19 equips i 75 participants en el 3x3 així com 66 participants en el concurs de tir van fer les delícies d'un públic, demostrant l'encert per aquest esdeveniment, que s'ha consolidat any rere any assolint xifres en augment.

Els equips "Minabo de Kiev" i "Les Intermitents" es van proclamar campions del torneig en les categories masculina i femenina de promoció i el Xavi Fitó del de tir assolint un més que merescut trofeu i dues entrades per assistir al partit d'Eurolliga Barça-Madrid del proper mes.

Agrair a l'Ajuntament i a la Comissió de Festes haver-nos deixat col·laborar en l'activitat i també donar les gràcies a tots els participants i públic, que van demostrar que el basquetbol a la nostra vila és un esport molt viu i que desperta un gran interès en totes les edats. Moltes gràcies a tots per haver-ho fet possible... L'any vinent, més bàsquet i encara de millor qualitat!

Per últim, ens agradaria tenir un record per la memòria d'Àngel Velasco, propietari de Torrons Vicens, el nostre principal patrocinador, que malauradament va morir fa pocs dies. Una persona que sempre ha estat amb nosaltres quan l'hem necessitat. El trobarem molt a faltar. L'esport agramuntí està de dol per aquesta pèrdua, una persona molt compromesa amb el teixit associatiu de la nostra vila ens ha deixat, i aquesta buidor serà impossible d'omplir. Et recordarem Àngel, descansa en pau! ■

DILLUNS a DIVENDRES
9,30 a 13 i 15,30 a 20,30

DIMARTS
9,30 a 14,30

DOLÇA Sent

MONTSE CORRALES GOMÀ (núm. COL.: 2612)
JORDI FREIXES GIL (núm. COL.: 2792)
TEL. 973 391 749
AV. AGUSTÍ ROS, 2 BX. 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

NETEGES
ECONET
310

NOU
SERVEI DE
INSTAL·LEIJA

Maria Alguadé Castro
Gerent

628 94 22 47 - 973 39 08 54
C/ra. Torrega, 25 - 25310 AGRAMUNT
neteges@econet310.com
www.econet310.com

TORRONS
FELIX
ARTESANS

Torrans que inspiren desitjos

Comtessa Aurembiaix, 5
 25310 Agramunt
 tel.: 973 390 319
 info@torronsfelix.com
 www.torransfelix.com

Comandes i consultes via whatsapp: 627 69 38 72
 (enviament de comandes a domicili)

OBRES ▶ **128**

OBRES 128 S.A.U.
 Camí vell de Mafet, s/n
 25310 AGRAMUNT (Lleida)
 Tel. 973 392 164 - Fax 973 392 660
 info@obres128.com

atípica
 Restaurant

687 861 219
 973 391 086

pintura i decoració

RS

Roman Serra
 695 558 383

R
Rubèn
Automoció
 Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat
PEUGEOT - HYUNDAI
 per Agramunt i comarca

C. Clos, 1
 tel. taller 973 39 25 89
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Manteniment? On? És necessari? No cal?

Després d'alguns mesos de no escriure en aquesta estimada revista ens tornem a retrobar durant aquest mes per comentar les inquietuds que ens arriben de la gent i poder donar a conèixer les nostres opinions al respecte, sempre adreçades a millorar la vida de la nostra vila malgrat que alguns es pensin que és per tocar el botet als qui governen.

Evidentment que hi ha coses que fan bé els nostres governants, però el nostre deure és mirar sota l'estora i treure el polsim que hi ha. Darrerament hem notat, i coincidim amb ciutadans que ens fan arribar llurs comentaris, un deteriorament de l'aspecte extern del nostre municipi i ens sorprèn perquè és allò que més es veu. Aquest fet el vam traslladar a l'equip de govern i veiem com passa el temps i sembla que el fil no entra per l'agulla. Alguns governs anteriors cuidaven molt la imatge i la façana. Ara sembla que la cosa va canviant i el deteriorament de la cara es fa evident.

Si passegem tranquil·lament pel nostre municipi observem com els arbres són cada vegada més grans, llevat els dos del carrer Àngel Guimerà que han tallat les branques baixes per veure els senyals, la manca de poda de l'agost és evident. Els bancs plens de defecaci-

ons de coloms i els veïns han de portar el drap pertinent si volen seure. Fanals tapats per fulles i manca de manteniment de neteja, això no beneficia l'eficiència energètica de què tant es parla. Si anem per la nostra estimada zona verda veurem, al voltant de les vuit hores, com els aspersors tiren aigua cap a totes bandes incloent-hi el camí de passeig ocasionant aragalls, bassals de color maragda, fang... i copsant una manca de manteniment evident. Demanem als responsables de la casa gran que donin un tomb i comencin a prendre les mesures per solucionar aquests detalls. Per altra banda, com que netegem poc el riu de les herbes que hi proliferen, els mosquits, aquests petits dimoniets, aclivellen les persones que troben a l'entorn del seu territori. Ja no parlem dels parcs infantils on veiem la sorra compactada com una roca, deixalles que veiem que avui hi són i demà també. Alguns visitants ens han comentat si a Agramunt només es pot veure l'Espai Guinovart i Lo Pardal perquè ens diuen que a la pàgina web de la nostra Vila no han estat capaços de veure res més, relacionats amb el turisme. Ostres, no anomenarem aquí tot el que es pot veure i fer per Agramunt durant una estada. Doncs cal mostrar-ho, vendre el que tenim. Cal posar a la web

totes aquelles propostes turístiques i de retruc comercials i de restauració de què disposem. Apostem pel visitant forà, que donarà vida al poble i tots en sortirem beneficiats.

Noies, nois, posem-nos les piles, no cal fer-ho tot alhora, però som-hi. De mica en mica: manteniment, manteniment i manteniment. A veure si davant la proximitat de les properes eleccions els defectes milloren i agafem embranzida de fer coses, així el poble en sortirà beneficiat.

Vist els problemes per solucionar que tenim, no cal, potser, posar-nos medalles per la via verda, plaques fotovoltaïques, calderes de biomassa, cotxes elèctrics, reciclatge fantàstic... per treballar a favor de l'estalvi energètic potser primer resollem els problemes de despesa energètica que ens ocasiona la falta de manteniment.

Sense més maldecaps per dir-vos, ara esperem tots gaudir de la nostra Festa Gran. Siguem participatius, treballlem les relacions socials i gaudiu-ne molt. Per acabar que tingueu una bona diada i omplim els carrers per reivindicar els nostres drets nacionals i la llibertat. ■

TALLERS BERTRAN, S.L.

Mecànica • Xapa i pintura
Pneumàtics • Pre-ITV
Grua • Assegurances

Av. Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 - Fax 973 39 03 24
www.tallersbertran.seat.es

PERSPECTIVA

ARQUITECTURA · INTERIORISME

Fem-ho possible?

XÈNIA PONS

☎ 635 86 30 72
 ✉ hola@perspectivaintiors.com
 📷 @perspectivaintiors

SERVEI OFICIAL
NEW HOLLAND

Av. Generalitat, 10
 25310 AGRAMUNT
 Tel. 973 392 311
 www.mecanicasin.com

Margarita
moda

Margarita Martí Gasull
 C/ Sant Joan, 3
 25310 Agramunt (Lleida)
 Tel. 973390242

margarita.marti@hotmail.es

jardinsdesecà

Jordi Lluch Sarnago
 jardiner

- Poda d'arbrat agrícola
- Col·locació sistemes de reg
- Poda d'arbrat urbà i ornamental
- Manteniment de jardins existents
- Aplicació de tractaments fitosanitaris
- Disseny manual i digital

Tel. 658 921 335
 jardinsdesecar@gmail.com

tendals
Sangrà

Tendals turística · Corpus · Pergoles · Tendals esport
 Portes plàstic · Cortines industrials · Telesera · Cortines
 Persiana · Mobiliari · Retolació · Impressió gran format

Gaudir de l'estiu

www.tendalsangra.com

Av. de Sant Joan, 11 25310 Agramunt (Lleida)
 973390242

FUNERÀRIA i SALES DE VETLLA

J. TORNÉ

SERVEI PERMANENT

973 39 08 62 · 620 90 50 20

jtorne1@hotmail.com

Impredictibles, incertes i imprevistes: les pluges del nou clima

El passat mes d'agost, malauradament, vam tornar a patir un episodi de pluja intensa que va inundar, de nou, baixos d'habitatsges i aquest cop també de moltes empreses. En aquesta ocasió, el negament de carrers no es va produir per la pujada del riu i el seu desbordament, sinó que l'aigua va baixar de la Serra convertint els carrers del polígon amb veritables rius d'aigua descontrolats i amb forta corrent. Amb aquest darrer episodi de finals d'agost va quedar demostrat que l'aigua pot venir de qualsevol banda, que les fortes tempestes locals són molt difícils de predir i amb poc marge de temps per donar una resposta prou acurada.

Actualment, estem vivint de forma repetitiva períodes de pluges sobtades i abundants que fan que l'aigua baixi pels rius sense control i s'escampi per indrets inhabituals provocant danys importants. En aquesta mena de contextos, la vulnerabilitat de la població és molt elevada, i malauradament, l'evolució actual del clima, fa que els episodis de pluges fortes s'intensifiquin. Aquest increment de fenòmens extrems també posa en evidència la vulnerabilitat de les infraestructures de poblacions per on passa un riu.

En aquest sentit, l'Ajuntament d'Agramunt, des de la rubinada del 2015 ha treballat intensament per trobar solucions i millorar l'evacuació de l'aigua en cas d'avingudes i resoldre els problemes que ocasionen les infraestructures, sovint poc preparades per suportar aquests episodis sobtats. La instal·lació de sensors al Riu Sió, l'obertura del segon ull del pont romànic i ara les obres

que milloraran el drenatge de la zona del Pont de Ferro, són algunes de les accions impulsades per l'Ajuntament dutes a terme fins al moment per minimitzar aquests riscos.

Concretament, l'actuació que s'està fent al Pont de Ferro, permetrà millorar el drenatge d'aquesta zona per facilitar l'evacuació de l'aigua del riu Sió en cas d'avingudes. Durant les últimes dècades el curs fluvial del riu Sió ha anat acumulant sediments a la base del Pont de Ferro reduint-ne la capacitat de tal manera que actualment l'alçada lliure que queda sota del pont és de 1,70 m. Amb els treballs, es rebaixaran les terres de l'entorn del pont en una alçada mitjana d'un metre deixant a la vista les columnes i ampliant el llit del riu.

Segurament, la tasca del consistori d'Agramunt, no acabarà amb les obres del Pont de Ferro i l'aposta per donar seguretat s'haurà d'ampliar en un futur per continuar minimitzant els riscos en cas de riuades.

Gràcies, Agramunt

Amb el mes de setembre ha tornat la rutina, l'inici del curs i el retorn dels horaris escolars, però abans d'endinsar-nos en aquesta regularitat, vam poder gaudir de la nostra Festa Major. Des d'aquí, volem donar les gràcies a tots els agramuntins i agramuntines per omplir els carrers i places, i participar activament de tots els actes. També a les entitats que han col·laborat en l'organització. Gràcies a vosaltres, la gent d'Agramunt, ha estat possible aquesta festa que ens ha permès retrobar-nos després de dos anys marcats per les restriccions de la pandèmia.

Gràcies, Àngel

Malauradament, a principis d'aquest mes de setembre, hem patit la pèrdua de l'empresari i Menestral del Torró, Àngel Velasco. Des d'aquí volem donar el nostre condol a la seva família i molta força a tota l'empresa de Torrons Vicens. Gràcies per portar el nom d'Agramunt arreu del món i estimar-te tant el torró.

Any Viladot

Durant aquesta passada Festa Major es va presentar el capgròs "Lo Viladot". Una peça creada al taller de Carles Teixidó i al taller de Pilar Sangrà que va confeccionar la bata. Un homenatge més que la vila d'Agramunt ha fet al seu artista polifacètic i que farà que la seva memòria perduri per sempre.

"Aquesta és una plaça perfecta, Urc. El que passa, és que la tenim tan vista que gairebé no la veiem. (...) Per dialogar, estimada Urc, només cal silenci i saber escoltar. Escoltar allò que existeix i que batega més enllà de les paraules. Perquè no t'ho creguis pas que amb els mots es pugui aconseguir la possessió de la realitat. Només el silenci pot assolir aquest tros de realitat que se'ns escapa. Aquesta plaça, Urc, ha estat testimoni de grans esdeveniments històrics. Les pedres de Ca la Vila podrien parlar de reis, de presidents, de revolucions, de lluites polítiques, de batlles que han imposat l'arbitrarietat de la seva autoritat..."

Itineraris interiors (reedició 2021), Guillem Viladot. ■

OBRES DIPÒSIT D'AIGUA

L'Ajuntament d'Agramunt ha signat l'acta d'ocupació amb dret de servitud d'uns terrenys a unes finques de Mafet, la Donzell i Montclar per poder dur a terme les obres del dipòsit d'aigua potable a Montclar i les canonades d'abastament de Mafet a la Donzell i de la Donzell a Montclar. Unes obres que es van aprovar inicialment en la sessió plenària del 19 de desembre del 2019.

DANYS PLUGES

Arran dels aiguats que van caure el passat dijous 25 d'agost que van provocar greus danys als camins del terme d'Agramunt, l'Ajuntament i l'Associació d'Agricultors Verge del Socors, van visitar l'estat dels camins per fer una valoració i un informe per detallar els danys ocasionats. Amb aquest informe es demanarà a les institucions corresponents sumar esforços per fer possible els arranjaments.

OBRES ACCÉS PILAR ALMENARA

Les obres d'arranjament de l'accés al Pilar d'Almenara ja s'han finalitzat i l'accés al monument torna a estar obert a tothom. Els treballs han modificat el traçat del camí tenint en compte la topografia i la morfologia de l'entorn, i el recorregut s'ha adaptat a les pendents dels talussos naturals existents, permetent l'accés caminant a persones que fins ara tenien dificultats per fer-ho. També s'hi ha dut a terme tasques de desbrossament i neteja de vegetació arbustiva, i s'hi ha instal·lat mobiliari urbà com una barana, papereres i senyalització. Les obres han estat possible gràcies a la signatura del conveni que l'Ajuntament d'Agramunt va signar amb la propietat del Pilar d'Almenara i amb l'atorgament de 24.712,32€ de la línia de subvencions destinades als espais naturals de Catalunya, als hàbitats i espècies, en el marc del Programa de desenvolupament rural de Catalunya 2014-2020, per a l'any 2022.

TERBOLESA AIGUA

A finals d'agost l'empresa concessionària del servei d'aigües a Agramunt, CASSA, va detectar un augment dels valors de terbolesa a l'aigua subministrada a Agramunt, procedents del Canal d'Urgell, superiors als límits establerts per la normativa vigent.

Des del primer moment, CASSA va fer un seguiment del paràmetre per conèixer l'evolució i va realitzar mesures excepcionals per revertir la situació i reforçar la desinfecció. De manera preventiva, però, es va recomanar a la població que s'abstingués de consumir aigua de la xarxa per a beure i cuinar.

ACTIVITATS DIRIGIDES ESTIU

Un any més des de l'Ajuntament s'ha organitzat activitats durant el mesos d'estiu. Al llarg dels dos mesos de juliol i agost, els nens d'edat escolar han pogut gaudir de les activitats dirigides d'esport i lleure que s'han fet al pavelló. L'acollida de les famílies ha estat bona i han fet una valoració molt positiva un any més.

Els cursos de natació també han tingut molt bona acceptació amb un gran nombre de nens inscrits als tres torns.

CASALET D'ESTIU

Després de la bona acollida per part de les famílies que van fer-ne ús l'any passat i davant la petició de donar-hi

continuitat, l'Ajuntament va decidir tornar a tirar endavant el casalet d'estiu per a nens de 0 a 3 anys. Al llarg de tot el mes d'agost han gaudit del servei 14 nens i nenes. La valoració de les famílies,

un cop més, ha tornat a ser molt positiva.

PUNT LILA

Amb el lema "Perquè ens estimem la festa i volem que sigui un espai lliure d'agressions sexistes i LGTBfòbiques" l'Ajuntament d'Agramunt va instal·lar durant els concerts de la Festa Major un Punt Lila. Amb la instal·lació d'aquest punt la finalitat era donar major seguretat i tranquil·litat a totes les persones que van assistir a la nostra Festa Major. A més, des de l'Ajuntament es va redactar un protocol d'actuació que estableix les accions que cal seguir per garantir l'acompanyament i la seguretat de les víctimes. La carpa

cedida per l'Oficina Jove de l'Urgell, va comptar amb dues tècniques referents amb formació per donar l'assessorament i l'acompanyament necessari. L'objectiu era aprofitar la Festa Major per continuar impulsant iniciatives per fomentar la sensibilització, la denúncia i la prevenció.

ACTIVIGRAN

La regidoria d'Esports impulsarà un any més el programa "Activigran" per a la gent gran. Es tracta d'un programa d'activitat física per a la gent gran, incidint en la capacitat física, la mobilitat, els hàbits de salut i la socialització. Es farà els dilluns i els dijous, en dos grups de treball: un grup de 15.15 a 16.15h i l'altre de 16.15 a 17.15h. El preu són 45€ per persones jubilades i pensionistes, i 60€ per no jubilats/des. ■

BIBLIOTECA MUNICIPAL

Tertúlia amb l'autora

- Dimarts 27 de setembre, a les 8 del vespre
- Eva Baltasar,**
- BOULDER**

■ Dissabte 1 d'octubre, a les 11:30 h

ATRAPACONTES,
a càrrec de
L'AFA Llar d'Infants
l'Era d'Agramunt

Diagnosi digital, material original, especialistes BMW

Diagnosi digital, material original, especialistes VW

Servei Multimarca: Taller de confiança

Ctra. de Tàrraga, 35 - 973 39 24 33

Ortopèdia Esteve

nova adreça: Carrer de Sant Pere Claver, 1 973 312 171 TÀRRAGA

complements
de bany

llits i grups

pròtesis mamàries

mobilitat

AJUDEM A MILLORAR LA QUALITAT DE VIDA DE LES PERSONES

Maria Solà Fontanet

(Vídua de Gregori Llop Aguiló)

Morí el dia 8 de setembre de 2022, als 102 anys d'edat.

La família agraeix les mostres de condol rebudes.

Agramunt, setembre de 2022

OCTUBRE 2022

Mes de 31 dies, desè del nostre calendari i vuitè de l'antic calendari romà.

El **dia 1** el sol surt a les 7h 45m i es pon a les 19h 37m.

El **dia 31** el sol surt a les 7h 19m i es pon a les 17h 51m.

El dia 23 el sol entra a la constel·lació de l'ES-CORPI.

El diumenge 30 d'octubre entrem a l'horari d'hivern i s'endarrereix una hora el rellotge a les 3 de la matinada. Cal tenir en compte que aquí ja portem una hora avançada respecte al meridià.

Dia 25 d'octubre: eclipsi parcial de sol. Inici: 11h 32m. Fi: 12h 42m.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI

Dimecres dia 5: Comencen les classes de l'Aula d'Extensió Universitària d'Agramunt del curs 2022-2023.

Dies 8 i 9: Fira del Torró i la Xocolata a la Pedra d'Agramunt.

Dia 24 d'octubre de 1939. S'instaura a Agramunt el sistema de cartilles per racionar el pa. Un cop acabada la Guerra Civil, el país va patir una gran escassetat de tota classe de productes, però especialment els aliments. Això va passar en un principi de resultes de la Segona Guerra Mundial i a partir de 1945 degut al bloqueig internacional que els aliats van imposar al règim franquista. La gent per anar a comprar havien de portar la Cartilla de Racionament on es controlaven els productes i la quantitat que se n'emportaven com

Les fases de la lluna:

- Quart creixent ☾ **el dia 3**, a les 2:14 h
- Lluna plena ○ **el dia 9**, a les 22:55 h
- Quart minvant ☽ **el dia 17**, a les 19:15 h
- Lluna nova ☺ **el dia 25**, a les 12:48 h

és ara de pa, sucre, sabó, arròs, tabac... La *Junta de Abastos* era l'encarregada de portar el control. El pa va ser un dels aliments més temps racionat pel poc blat que es collia. Per suplir-lo es feia pa amb farina de blat de moro, d'ordi, de sègol, o amb la farina que portava encara el segon, per això sortia de molt mala qualitat i es coneixia com "pa negre". Cal dir que a sota mà també venia "pa blanc", d'estraperlo, a uns preus prohibitius per a la majoria de la població. Per això, el 24 d'octubre de 1939, *Año de la Victoria*, l'alcalde d'Agramunt, Jaume Folguera, va instaurar el sistema de cartilles per racionar el pa. Amb la Cartilla de Racionament hom podia anar dos cops per setmana a buscar la ració de pa que, en un principi, era de 500 gram per persona i dia; al cap de poc temps es va passar a 400 grams i el 3 d'abril de 1940, que ja escassejava més el blat, van reduir la ració a 350 grams.

Ara que vivim en una època d'abundància i que res no es valora, val la pena recordar aquestes misèries, sobretot entre la gent més jove, no fos cas que en perdéssim la memòria...

Ramon Bernaus i Santacreu

Demografia

(Mes d'agost de 2022)

NAIXEMENTS

David-Alexandru Bratima	dia 4
Marc Tafalla Batalla	dia 4
Cesc Pellicer Canes	dia 8
Genís Moreno Balagueró	dia 15
Roger Nieto Catalan	dia 30
+ 1 sense autorització	

MATRIMONIS

Ricard Alaman Abella, i Clara Farré Esteve	dia 13
--	--------

DEFUNCIONS

Montserrat Vidal Balcells	89 anys, dia 10
Gerard Caralps Sala	36 anys, dia 12
Agueda Chavero Monterroso	81 anys, dia 26
Josep Sala Mir	70 anys, dia 31
+ 1 sense autorització	

Informació facilitada pel Registre Civil amb les dades convenients autoritzades.

JOSEP POWIRA

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT L'AGOST

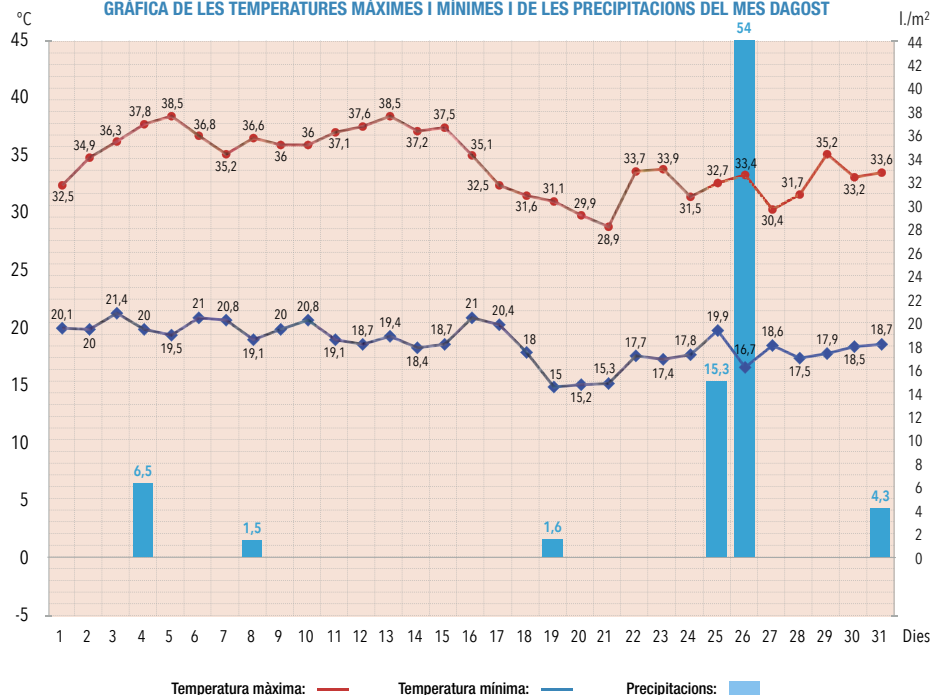
Dia 4.....	6,5 l./m ²
Dia 8.....	1,5 l./m ²
Dia 19.....	1,6 l./m ²
Dia 25.....	15,3 l./m ²
Dia 26.....	54,0 l./m ²
Dia 31.....	4,3 l./m ²
TOTAL.....	83,2 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES D'AGOST

Màxima del mes.....	38,5°, dies 5 i 13
Mínima del mes.....	15°, dia 19
Oscil·lació extrema mensual.....	23,5°
Mitjana de les màximes.....	34,4°
Mitjana de les mínimes.....	18,8°
Mitjana de les mitjanes.....	26,6°

Observadora: Trini Manzano (Des de cal Tallador)

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS DEL MES D'AGOST

Quinzè aniversari de la mort de

Manuel Erencia Marín

Va néixer cordovès i va morir agramuntí.

El veritable adeu no és la mort, sinó l'oblit.

Agramunt, 18 de setembre de 2022

*Mai no arribarà la fi del món
si et recordo la veu
i sigui recordada la meua veu després,
i molt més tard encara, la memòria fidel,
conjurant la tenebra i els enterraments,
arrenqui del silenci les imperceptibles
preguntes dels ulls cecs:
on ets? on ets? on ets?
i cap resposta no s'alci de la terra
llevat d'una flor.*

Màrius Sampere

PRIMER ANIVERSARI

Francisco Rúbies Canal

(Lo Peroles)

UN ANY SENSE TU...

El món gira i no s'atura... des de la finestra del menjador de casa, observo com les fulles dels arbres van adquirint un to rogenç i lentament es van desprenent de les rames que les sostenen en vida... el fred cada cop és més present i amb ell l'arribada de les gèlides nits d'hivern i de la nostra intrínseca boira de ponent.

Quan sembla que les hores de sol encara queden lluny, em llevo de nou, miro per la finestra i em delecta un paisatge totalment nou... els arbres són frondosos i més verds que mai, els balcons de les cases llueixen engalanats amb flors de tots els colors i els ocells canten sense cessar, indicant que la primavera acaba d'arribar.

Cada dia que passa el sol brilla més alt i amb més intensitat, la bonança envaeix tots els racons de casa, la calor incessant és patent a l'atmosfera que m'envolta tot indicant que la primavera s'acomiada tímidament, per a donar la benvinguda al fervorós estiu.

Arribat aquest moment, m'aixoplugo a la teua butaca, miro al meu voltant i m'adono que em trobo en un punt de no retorn... l'amor de la meua vida, el Sisco «Peroles» ja fa un any que ens ha deixat!

Han sigut 63 anys al teu costat plens d'amor incondicional, que han donat fruit a quatre meravellosos fills, set preciosos nets i tres besnetes que són l'alegria de la nostra família i el meu principal motor, per llevar-me cada dia amb el meu millor somriure i seguir lluitant per tot allò que hem construït plegats.

Desconec que em depara el destí i quan de temps em mantindrà allunyada del teu costat, però crec fermament que el dolor de la separació no és comparable amb l'alegria de reunir-se de nou i que les persones que aconseguen arribar al cor dels altres mai moren per tant, tu viuràs per sempre més dins els nostres cors.

T'ESTIMEM I T'ESTIMAREM!

La teua esposa

Les 7 diferències

per Ricard Bertran

Local d'una barberia emblemàtica fins que va quedar en desús quan es van desplaçar a una altra cantonada del Mercadal. Avui també tancat per jubilació.

La imatge de l'esquerra és l'original, mentre que a la de la dreta s'han fet set modificacions.

A veure si les trobeu!

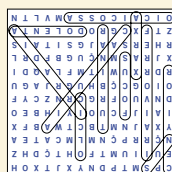
■ Coordina Rosa Maria Sera

SOPA DE LLETRES

Busqueu les paraules corresponents:
ASSOCIACIO, CANTURIA, CENYIDOR,
CICLO, DOLENTA, FERROVIARI, FOCUS,
IRRADIA, NUS, TURBINAR, XARXA

C	P	S	M	T	P	D	N	Y	X	J	T	X	O	H
E	U	I	I	U	M	T	F	O	H	T	Ç	D	H	Z
N	Ç	R	R	P	Ç	N	M	L	M	C	A	T	E	A
Y	X	A	J	N	M	T	B	C	T	W	A	B	F	X
I	A	I	J	F	C	U	O	I	Y	I	H	B	E	O
D	N	V	U	O	F	R	G	C	R	N	Z	C	Y	F
O	I	O	G	C	Ç	B	H	U	G	R	J	A	G	U
R	D	R	X	U	W	I	T	M	F	L	A	Q	D	I
X	J	R	A	S	M	N	Ç	U	G	B	F	D	R	L
R	H	E	R	S	A	A	J	G	S	I	T	A	I	S
Z	T	F	X	C	G	R	O	D	O	L	E	N	T	A
O	I	C	A	I	C	O	S	S	A	M	V	L	T	N

Solució a la
Sopa de Lletres:

Solució a les
7 diferències:

Solució al
SUDOKU:

1	9	8	7	5	2	6	4	3
2	6	4	3	1	8	5	7	9
7	5	3	6	9	4	1	2	8
8	2	9	5	4	6	7	3	1
4	3	6	9	7	1	8	5	2
5	7	1	8	2	3	9	6	4
9	4	2	1	6	7	3	8	5
3	1	7	2	8	5	4	9	6
6	8	5	4	3	9	2	1	7

SUDOKU

Ompliu les caselles buides dels requadres de 9x9 quadrats, amb xifres de l'1 al 9, sense repetir cap número en una mateixa fila, en una mateixa columna, ni en una subquadrícula de 3x3.

	8		4				1	7
	1							
9				6		3		
	7		8				6	
		6	9		1	8		
	2				6		3	
		3		9				8
								7
1	9				2		4	

Vas volar molt aviat, no ens van deixar triar i a poc a poc hem après a parlar amb tu amb els ulls tancats, a explicar-te milers de coses sentint que ens entens.

Estem tan orgullosos de tu..., de com eres, de com reies, de cada consell,...

Els anys passen, però els sentiments són fermes i sincers. Res no apaga la teva assència, en nosaltres viu el teu record.

Moments que ens omplen i ens fan sentir que t'estimem, que t'estimem infinit!

Adrià - Ivet

QUINZÈ ANIVERSARI

JAUME FIGUERES JUMELA

(20 setembre 2007, als 35 anys)

Família, amics i tots els que t'estimem, et recordem.

Agramunt, 20 de setembre de 2022

L'OBJECTIU DEL ROBERT

Àguila calçada (*hieraaetus pennatus*)

Aquesta és una altra de les àguiles que ens visita a l'estiu. És una mica més petita que l'aligot comú, el seu nom ve pel fet de tenir el tars (la pota) emplomada fins als dits; gran caçadora, si la veieu i teniu paciència, és molt possible veure-la fent picats.

Serra d'Almenara,
juny 2022

ROBERT FENELLA

LA CALAISERA

per SERAFINA BALASCH PUIG

Quaranta-vuitè Aniversari

Rosalia Puig i Herbera

Que morí cristianament el 21 de setembre de 1974.

Tretzè Aniversari

Magí Feixa i Terés

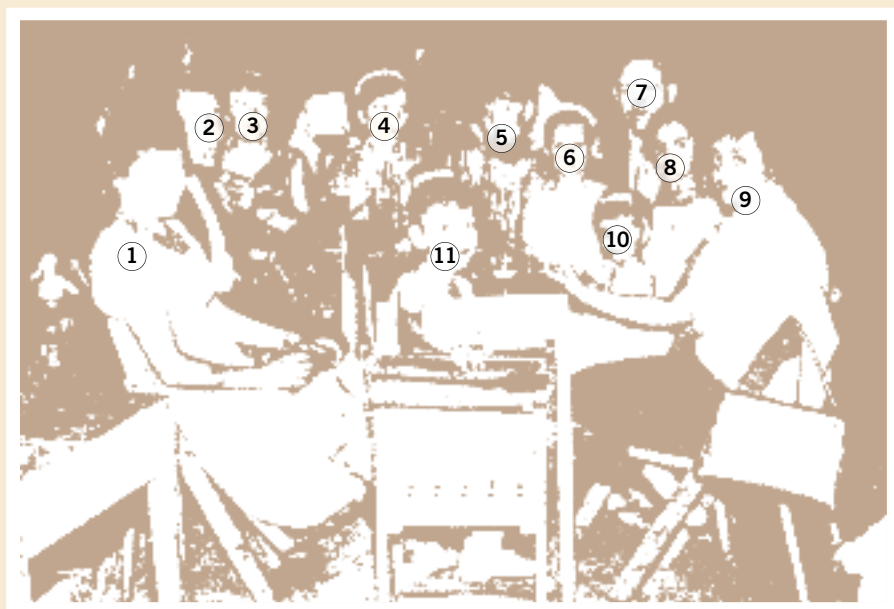
Que morí cristianament el 10 de setembre de 2009.

Els seus fills, Magí, Roser i Ramon; néts, Maria Antònia i Jordi, Albert i Delfi; besnéts, Marta, Bernat, Marc, Albert i Joan, els tenen en el seu record i no els obliden.

AGRAMUNT, setembre de 2022

Tal com dèiem el mes passat, els actes de la Festa Major de la vila durant molts se celebraven al Mercadal, amb l'envelat a la plaça i la programació del Casal. La foto d'aquest mes correspon a la família Vicens - San Agustín fent un beure precisament a l'entorn del Mercadal durant la Festa Major del 1962. A l'esquerra, en primer terme, hi podem veure una tauleta de fusta i un sífó al damunt, molt característic de l'època. Aleshores, més que no pas ara, era costum que la família s'ajuntés per celebrar la festa gran de la població.

D'esquerra a dreta:

- 1) Pepita Balagueró
- 2) Ramon Vicens
- 3) Emília Farran (Ossó de Sió)
- 4) Carme San Agustín
- 5) Familiar de Fraga
- 6) Montserrat Vicens San Agustín
- 7) Josep Vicens Manau
- 8) No identificada
- 9) Angelina San Agustín
- 10) Carme Vicens San Agustín
- 11) Lola Vicens Balagueró

FOTO: JOAN PUIG

La imatge d'ahir és del juny de 1980, per tant hi ha més de quaranta-dos anys de diferència amb la d'avui. La foto, com es pot apreciar, està feta des de sota els coberts del carrer Sió cap al de la Sabateria de Baix. Els edificis d'aquest carrer es van enderrocar fa poc més d'un any, atès que amenaçaven ruïna. Es van conservar els pilars més antics que ara romanen apuntalats esperant una actuació urbanística de la zona. Els coberts de la dreta es van enderrocar el mateix any 1980, al cap d'un mes d'haver-los fotografiat. Aquesta imatge es complementa amb la que vam publicar ara fa tres anys, feta des de l'altre costat.

FOTO: JOSEP RÓVIRA